

Přehled zpráv

Navrhnete chatky podél Jantarové stezky v Lotyšsku. Soutěž je otevřená všem	4
29.5.2017 ČRo - wave.cz ~ Strana 0 ~ wavenews <i>Anna Ribanská</i>	
Věnujeme se všem možným typům architektury, říká architekt Petr Stolín	4
29.5.2017 liberecky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Kultura <i>Luděk Lukuvka</i>	
Nová budova filharmonie má stát na Vltavské	6
29.5.2017 prazskypatriot.cz ~ Strana 0 ~ Pražská kultura <i>ČTK</i>	
Filharmonie. Na vážnou hudbu příště na Vltavskou	7
30.5.2017 Metro ~ Strana 6 ~ Praha <i>ČTK</i>	
Mrtvé místo v samotném centru Benešova má ožít	7
31.5.2017 benesovsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Benešovsko <i>Zdeněk Kellner</i>	
Bílá věž je perlou jatek, říká architekt	8
1.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Kraj Moravskoslezský — <i>Ivana Lesková</i>	
Zdařilý návrh architektů na obnovu Jiráskova náměstí	8
1.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Kraj Plzeňský <i>Jaroslav Nedvěd</i>	
O prestižní Českou cenu za architekturu 2017 se uchází 249 prací	9
1.6.2017 Veřejná správa ~ Strana 27 ~ Téma <i>Zuzana Pacinová</i>	
Architektonickou soutěž nechceme, řekli zastupitelé	10
1.6.2017 jindrichohradecky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Jindřichohradecko <i>Adam Hudec</i>	
Česko zažívá stavební boom, zajímá nás i Čína, říká architekt Ondřej Chybík	11
1.6.2017 magazin.aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení <i>Petra Jansová</i>	
Přerovští radní navrhují architektonickou soutěž na hotel Strojař	14
3.6.2017 olomouckenovinky.cz ~ Strana 0 ~ regiony	
Nová podoba bývalého dobříšského kina? Projektanti představí v pondělí návrhy	15
3.6.2017 pribramsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Příbramsko <i>Markéta Jankovská</i>	
Vedení města představilo podobu nového terminálu přímo na autobusovém nádraží	16
4.6.2017 libereckadrbna.cz ~ Strana 0 ~	

REPREENZINKA	16
5.6.2017 Respekt ~ Strana 58 ~ Kultura styl	
Brownfieldy mají perspektivu	17
5.6.2017 Development news ~ Strana 44 ~ Projekty - Projects HOD	
Národní muzeum se architektonických úprav nedočká, antimonopolní úřad zrušil tendr	18
5.6.2017 e15.cz ~ Strana 0 ~ Novinky	
Lidé připraví pocitovou mapu Rozděllova	19
6.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 19 ~ Střední Čechy ČTK)	
Úřad zrušil soutěž Národního muzea	19
6.6.2017 Hospodářské noviny ~ Strana 3 ~ Události	
Nemáme tak otevřenou mysl, abychom veřejný prostor dokázali radikálně inovovat	20
6.6.2017 Horácké noviny ~ Strana 3 ~ Publicistika Vendula Krausová	
Komise už vybírá, jak se opraví hotel a vysílač na Ještědu	22
6.6.2017 Liberecký deník ~ Strana 3 ~ Liberecko/Z regionu (red)	
Student VUT navrhl nový interiér Domu pánů z Lipé v centru Brna	23
6.6.2017 jihomoravskenovinky.cz ~ Strana 0 ~ regiony	
KALEIDOSKOP	23
7.6.2017 Doma DNES ~ Strana 5 ~ Aktuality	
Po vlně kritiky Ústí nakonec zrušilo výběrové řízení na městského architekta	24
7.6.2017 Ústecký deník ~ Strana 3 ~ Ústecko KRISTIÁN ŠUJAN	
Předsedkyně poroty České ceny za architekturu: Úroveň tuzemských architektonických škol je vysoká	25
7.6.2017 magazin.aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení Bydlení	
Mrzí mě, že z Lesné zmizela centra	26
9.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 16 ~ Brno a jižní morava Jana Soukupová	
Zoo chystá nový domov i pro pandy	28
9.6.2017 Lidové noviny ~ Strana 4 ~ Domov ELIŠKA NOVÁ	

Optimistické stavění	29
12.6.2017 Respekt ~ Strana 52 ~ Kultura architektura <i>karolína vránková</i>	
DŮM	30
12.6.2017 Respekt ~ Strana 58 ~ Kultura	
SERVIS	30
12.6.2017 Pražský deník ~ Strana 14 ~ Servis	
Dům na jedné noze i létající. Česká cena za architekturu vybírá ze 42 nominací	31
13.6.2017 ct24.cz ~ Strana 0 ~ Kultura <i>benediktovaj</i>	
V prestižním výběru mezinárodní poroty České ceny za architekturu dominuje jižní Morava	32
13.6.2017 life.ihned.cz ~ Strana 0 ~ <i>tw</i>	
Foto: Mosty, lávky i dům na muří nožce. To jsou nominace na Českou cenu za architekturu	33
13.6.2017 magazin.aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení <i>Bydlení</i>	
Cena pro architektky má 42 nominací, dominují novostavby	34
13.6.2017 tyden.cz ~ Strana 0 ~ Umění <i>ČTK</i>	
Karlovo náměstí dostane novou podobu. Vzejde ze soutěže	35
14.6.2017 euro.cz ~ Strana 0 ~ Zprávy	
Dostanou lávky cenu za architekturu?	36
14.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 13 ~ Kraj Hradecký <i>(zál)</i>	
O cenu bude usilovat i pieta	36
14.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Kraj Liberecký <i>(sol)</i>	
Nominacím na architektonické ceny vévodí jižní Morava	37
14.6.2017 Mladá fronta DNES ~ Strana 15 ~ Brno a jižní Morava <i>(sol)</i>	
Architektura v Líbeznicích opět boduje	37
14.6.2017 Boleslavský deník ~ Strana 5 ~ Region <i>(aka)</i>	
Předělané Repre nesmí křičet	37
15.6.2017 Mostecký deník ~ Strana 1 ~ Titulní strana <i>MARTIN VOKURKA</i>	

Plné znění zpráv

Navrhněte chatky podél Jantarové stezky v Lotyšsku. Soutěž je otevřená všem

Téma: Česká komora architektů
29.5.2017 ČRo - wave.cz Strana 0 wavenews
Anna Ribanská

Organizátoři architektonických soutěží Bee Breeders vyhlásili ve spolupráci s lotyšskou agenturou na ochranu přírody výzvu, která je otevřená i veřejnosti bez profesionální kvalifikace. Úkolem je navrhnout sérii chatek, které by měly být postaveny podél Jantarové stezky – po celé délce Lotyšska až k plážím Baltského moře. Tamní panenské přírodní krásy zůstávají turistům zatím skryty, chatky mají za cíl na oblasti upozornit. Celková délka treku by měla být 530 kilometrů. Stane se pak součástí sítě turistických pěších cest – Evropské dálkové trasy. Návrhy kabin by měly být do krajiny nenásilně včleněny, měly by zohlednit rozličné terény podél trasy a stejně tak i přírodní dědictví Lotyšska. Ubytování v chatkách by mělo být především pohodlné, vhodné k odpočinku a mělo by poskytnout výhled do okolní scenérie. Cena ve výši šesti tisíc dolarů bude rozdělena mezi tři nejlepší návrhy. Návrhy musí být předloženy v angličtině a odevzány do 25. října 2017. Registrace na stránkách Amber Road Trekking Cabins musí být dokončena o měsíc dříve, do 27. září. Návrhy mohou být podány jak jednotlivci, tak i týmy, maximálně však o čtyřech členech. Podívejte se taky na Celé Švédsko je teď na Airbnb. Příroda láká na bobule a přírodní vytápění.

http://www.rozhlas.cz/_zprava/1729571

Věnujeme se všem možným typům architektury, říká architekt Petr Stolín

Téma: Česká komora architektů
29.5.2017 liberecky.denik.cz Strana 0 Kultura
Luděk Lukuvka

Liberec /ROZHOVOR/ – Liberec žije v poslední době architekturou. Architektonickou soutěž na nový autobusový terminál vyhrál liberecký architekt Petr Stolín. Okolo jeho návrhu se strhla diskuze, nejvíce ve stylu líbí – nelíbí. Určitě není od věci, zeptat se autora návrhu, architekta Petra Stolína na architekturu nejen týkající se autobusového nádraží, ale i celkově situace v Liberci.

"Co říkáš k reakcím na zveřejněnou vizualizaci tvého návrhu terminálu? Zatím ještě neproběhlo jednání s veřejností, ale jinak se setkávám spíš se zbytečně negativními reakcemi. Stačilo by se více zajímat se o řešení domu, než ho primárně odsoudit podle vzhledu. Máme však samozřejmě mnohé pozitivní reakce a ohlasy. Ale na to jsi celkem zvyklý u vašich projektů, ne? Ano, to se týká téměř každého našeho projektu, ať to byl Památník u Dolních kasáren, Kulturní centrum 101010 ve Vratislavicích, Sluneční Lázně v Jablonci nebo Zen Houses. Lidé na to reagují velice povrchně a schovávají se za anonymitu sociálních sítí, prostě tam, kde není tak těžké něco kritizovat. Rozhodující však je, že naše domy jsou dobré. Každému projektu věnujeme spoustu energie a péče, což se projevilo už mnohokrát v podobě získaných architektonických ocenění. Okolo celé soutěže bylo vlastně dost nejasností, asi to tady není pořád moc zvykem dělat soutěže. V Čechách se to už pomalu rozjíždí, mnohá města vypisují soutěže naprosto regulérně za asistence Komory architektů. Shrňme si to. Soutěž byla vypsána tak, že jsi byl nakonec s ostatními vyzván k účasti? Byl tady zájem udělat regulérní soutěž. Regule jsou takové, že Komora architektů požaduje ocenění architekta kolem 1% z investičních nákladů, přičemž se předpokládalo, že to bude stát 150 milionů, takže 1, 5 milionu by bylo na odměny a ceny, na což město nepřistoupilo. Další krok tedy byl, že se vyzvou určení architekti, v tomhle případě šest libereckých týmů. A město pak odkoupí studii. Není to tedy soutěž přes Komoru architektů. Rozumím, ale podle názoru mnohých, má-li vybědnout město z jistého provincialismu, mělo by oslovit i architektky odjinud ne? Je to podle mě tím, že město stále недоceňuje význam soutěží. Architektura se tady nebere jako důležitá disciplína, která

významně ovlivňuje život ve městě. Dopravní stavbu, jakou je autobusový terminál ještě vaše studio nikdy nerealizovalo? Nikdy, mám pocit, že žádný z účastníků soutěže nedělal takovouhle stavbu, ale to už je údel architekta dokázat se přizpůsobit různým architektonickým příležitostem a postavit se k nim se vši vážností. Je normální, že se věnujeme všem možným typům architektury, ať je to mateřská školka, kulturní dům, administrativní budovy, rekonstrukce, atd. V jaké fázi je teď projekt autobusového nádraží? Záměr města je ten, že se k tomu ještě vyjádří veřejnost. Lidé dostanou příležitost se vyjádřit, jak ten projekt doplnit. Rozhodně ještě bude prostor pro další nápady a jejich zapracování. Proč se ustoupilo od té původní plochy pro autobusové nádraží? Zadáním bylo odbavovací hala a parkovací dům. V soutěžním zadání byla možnost tu plochu využít. Mně se nelíbila nefunkčnost toho předimenzovaného prostoru. Obrovská plocha, kde cestující běhají dokolečka a hledají svůj autobus. Teď to bude na jednom nástupišti s objezdovými ostrůvky? Rozhodli jsme se postavit celý objekt na pozemku výhradně ve vlastnictví města, což ten původní není. Cestující se budou pohybovat jen po jedné ploše a autobusy budou jezdit kolem nich. Samozřejmě jsme měli dopravního specialistu a nic není navrženo, co by odporovalo příslušným normám. Bude to skromnější, ale o to efektivnější a na liberecké poměry to bude stačit. Nemůže se stát, že by se autobusy začaly štosovat a nakonec by skončily zase na té původní ploše? Myslím, že výjimečně může dojít k nějaké kalamitnější situaci, pokud by došlo ke zpoždování linek, ale když vidíme ten velký autobusák, tak tam žádná velká frekvence není. Asi nejvíc negativních reakcí je na vzhled terminálu. Zase další betonový skelet, parkoviště, pro někoho to může zavánět něčím, jako je Zvonařka v Brně. Zvonařka je obrovská. Tady je šířka 35 metrů, uprostřed je jedenáctimetrová refýž. Je potřeba objekt hodnotit z celkového kontextu - doplňuje frontu uliční zástavby a to, že je to parkovací dům, který byl v zadání, vytváří z podstaty nějaký výraz. Účel je daný, nemůže se to tedy tvářit jako bytový dům. Osobně si myslím, že ať už přijedu od Prahy nebo od Děčína, vždy to mám nejbliž, kde můžu zaparkovat. Jinak musím jet do centra a tam někde hledat parkování. Víze je taková, že auta budou tady a lidé budou využívat městskou dopravu místo toho, aby se město dál plnilo auty. Sám jako Liberečák nejedím do města autem, protože parkovat je tady peklo. Radši jezdím městskou dopravou. Další věcí je fasáda se zelení na mřížce... V prvním návrhu je na betonovém skeletu průsvitná nerezová tkanina, která měla jeho výraz změkčit a lehce viditelná auta měly zas barevně rozehrávat fasádu. Ve druhém kole nás ještě vyzvali k doplnění zeleně na fasádu a zelené střechy s dětským hřištěm. Což je řešitelné, ale z mého pohledu dost finančně náročné, nicméně o prvotní investiční náklady by ani tak nešlo, ale náklady na údržbu si myslím, že budou vysoké. Pravidelná péče bude v našich podmínkách náročná. A kvůli tomu jsou ty uštěpačné poznámky o zelení na půl roku... Asi ano. Já tyto poznámky velmi vnímám a беру je jako oprávněné. Ale ten dům se bude dál vyvíjet, tohle byla první fáze, teď nastanou další. Jsme stále u úvodní studie a myslím si, že ta stavba může vypadat ještě jinak. Jsme opravdu na začátku, a jak už jsem říkal, veřejnost má taky své slovo, které to může ovlivnit. Jak vnímáš Žitavskou ulici mezi nádražím a autobusovým nádražím, to je spíš výpadovka, ne? V podstatě to vždycky výpadovka byla a dlouho asi bude. Mám pocit, že víze, že z toho bude jednou pěší zóna, je zatím nereálná. I když si myslím, že je to víze správná, nechtěli jsme na to spoléhat a dům podřizovat představě, která se může zrealizovat třeba až za třicet let. Teď jsme se soustředili na to vyprojektovat funkční autobusové nádraží, kde se člověk suchou nohou dostane na perón, dostane se jednoduše ven, po eskalátorech do odbavovací haly, přijede autem, zaparkuje a může pokračovat dál.

Je taky pravděpodobné, že i k nám dorazí car sharing a bike sharing, sdílení kola a aut, proto jsme udělali víc parkovacích míst. Někdo to kritizoval, že je to zbytečné, ale my si naopak myslíme, že ne. Ta kapacita bude naplněná. V Liberci třeba v pátek není šance dobře zaparkovat. Auto nechci, ale musím ho mít. Já osobně, bych raději sedl na kolo, na autobusáku si ho zaparkoval a pak jel autobusem do Prahy. Auto používám minimálně, když nemusím, jdu raději pěšky. Takže jsi taky příznivcem aut na okraji města, nikoliv v centru? Myslím si, že auta by měla mít dobře vymyšlený způsob zaparkování a lidé následně ideální přístup do města. Tento systém však vyžaduje dobře fungující městskou dopravu. Proto se taky uvažuje se zvýhodněným parkovným. Ti, kdo tam zaparkují, dostanou třeba MHD jízdenku v ceně parkovného, zlevněné vstupné do Zoo, galerie, muzea, apod. Je to určitá výzva. Dokázal bys ve zkratce říct, jak na tebe Liberec působí z hlediska architektury, urbanismu? Liberec byl vždycky urbanisticky specifické město. Nikdy neměl propracovaný celkový urbanistický plán, ale s tím už se teď asi nic moc neudělá. Na mě urbanisticky Liberec příliš dobře nepůsobí. Mám pocit, že tady není jasná koncepce, od toho snad bude ta beseda u Fryče ohledně městského architekta. Jenže městský architekt musí mít silný mandát, mít radu architektů, pozici, která je skutečně platná. Musí to být orgán, který nelze obejít. Snahy tady od politiků snad nějaké jsou, doufejme, že to myslí vážně, tak uvidíme. V momentě, kdy město není schopno přijít s nějakou dlouhodobější vizí ohledně urbanismu v Liberci, myslíš si, že Fakulta architektury může iniciovat v tomto směru nějakou aktivitu?

Nás baví se studenty řešit určité architektonické úkoly navázané na Liberec, ale mám pocit, že to město příliš nezajímá. Myslím si, že vzájemná vazba města s Fakultou architektury příliš nefunguje. Od města nejdou impulsy v tom smyslu, abychom se třeba zabývali, byť jen akademicky, nějakými problémy, které tíží to město. Přitom se může stát, že by tady následně vznikl výborný projekt, uchytl se nějaké myšlenka, která se dá pod vedením odborníků dopracovat. Teď malinko odbočím k vašim Zen Houses, za které jste byli oceněni Českou cenou za architekturu 2016. Nakolik jsi ovlivněn japonskou architekturou? Japonská architektura je pro nás

velice inspirativní, myslím tím tu současnou. Velmi nás to baví, včetně způsobu života, určitou skromností. Obdivuju jejich schopnost využívat malých prostorů, neobklopovat se zbytečným majetkem, prostory jsou v jejich pojetí určené spíš k práci, odpočinku, přemýšlení, nikoliv k hromadění věcí. Je fascinující, že jsou schopni vyprojektovat rodinný dům na šestnácti metrech čtverečních, i když je to věž. Jenže je krásná. Zen Houses deklarujeme stále jako svým způsobem experimentální prostor, kde rádi pracujeme. Zaregistrovali jste nějaký efekt po úspěchu se Zen Houses? Že byste měli třeba více zakázek na rodinné bydlení, nebo je to pro Čechy příliš experimentální? Lidi jsou konzervativní, je to pro ně nepřijatelné. Nedokážou pochopit, že pro někoho to může být funkční a esteticky zajímavé. Je to pro ně příliš jiné, což se nerado přijímá, ale lépe se kritizuje. Kdyby třeba získali přímou zkušenost s tím prostorem, tak by mnozí z nich názor změnili. Třeba by pochopili, že se dá žít skromněji, bez tolika věcí, kterými se obklopujeme. Sázíme trochu na to, že mladší generace jde jiným směrem, knížky mají ve čtečkách, stačí jim batoh, když to přeženu. Je to o tom, že si vystačí s méně věcmi, což je prostě praktičtější. Jaký dojem na tebe dělá současná česká architektura? Myslím, že v současné době se u nás u nás architektonická scéna hodně kultivuje. Je spousta skvělých staveb. V české ceně za architekturu bylo pět set kvalitních architektonických děl. Převažuje privátní architektura? Rodinných domů je trochu víc, ale jinak se hodně staví veřejné budovy, zabodovala Litomyšl, Ostrava, Líbeznice. Některé městské úřady to už berou za správný konec a vypisují soutěže, hledají kvalitní architekty, pochopili totiž, že architektura je tou obrovskou přidanou hodnotou pro dané místo, že stojí za to, se jí více věnovat. Soutěž samozřejmě není samospásná, ale je tu větší šance, že vznikne něco dobrého. "

http://liberecky.denik.cz/kultura_region/venujeme-se-vsem-moznym-typum-architektury-rika-architekt-petr-stolin-20170529.html

Nová budova filharmonie má stát na Vltavské

Téma: Česká komora architektů

29.5.2017 prazskypatriot.cz Strana 0 Pražská kultura

ČTK

Nová budova pro filharmonii by měla stát v Praze 7 u stanice metra C Vltavská. Důvodem výstavby je mimo jiné nízká kapacita stávajících koncertních sálů v metropoli. Vyplývá to z materiálu, který si nechal vypracovat magistrát a který by měli dostat k projednání pražští radní.

Podoba budovy by měla vzejít z mezinárodní architektonické soutěže. Kromě koncertní haly má být vypsána soutěž také na proměnu okolí stanice metra. Soutěže by měl připravit Institut plánování a rozvoje (IPR). Zatím není jasné, kdy to udělá a kdy radní dokument projednají.

„Výstavba filharmonického sálu je příležitostí pozdvihnout na vyšší úroveň celou lokalitu Vltavská, dnes urbanisticky problematickou,“ píše se v materiálu. Prostor Vltavské je dnes zanedbaný a nevyužitý.

Praha disponuje třemi většími objekty vhodnými pro produkci klasické hudby, a to Rudolfinem, Obecním domem a Kongresovým centrem Praha. Žádná z budov ale podle dokumentu nedisponuje potřebným počtem míst.

Stavba filharmonie by měla kromě prostoru u metra pomoci zlepšit situaci i v souvislosti s kultivací severojižní magistrály a celého předpolí Hlávkova mostu. „Potenciál vybraného místa je velmi vysoký. Pozoruhodným způsobem mohou zafungovat urbanistické vazby k vysoce kvalitní budově Dopravních podniků, kostelu svatého Antonína a Strossmayerovu náměstí,“ píše se v materiálu.

Proměna prostoru Vltavské a podoba budovy by měla vzejít z dvoukolové mezinárodní architektonické soutěže. „V prvním kole by byl předmětem řešení urbanismus a umístění budovy, spolu s celkovým pojetím předpolí Hlávkova mostu a prostoru Vltavské. V druhém kole půjde o vlastní architektonický návrh budovy,“ stojí v dokumentu.

O vybudování koncertního sálu a možných lokalitách se v Praze debatuje řadu let. Naposledy zazněla varianta, že by na ostrově Štvanice mohl stát Rejnok, projekt, který zesnulý architekt Jan Kaplický vytvořil pro České Budějovice. Dosud Praha ale neučinila žádný závazný krok k výstavbě nové koncertní budovy.

<http://www.prazskypatriot.cz/nova-budova-filharmonie-ma-stat-na-vltavske/>

Filharmonie. Na vážnou hudbu příště na Vltavskou

Téma: Česká komora architektů
30.5.2017 Metro Strana 6 Praha
ČTK

Nová budova pro filharmonii by měla stát v Praze 7 u stanice metra C Vltavská. Důvodem výstavby je mimo jiné nízká kapacita stávajících koncertních sálů v metropoli. Vyplývá to z materiálu, který si dal vypracovat magistrát a který by měli dostat k projednání pražští radní. Podoba budovy by měla vzejít z mezinárodní architektonické soutěže. Kromě koncertní haly má být vypsána soutěž také na proměnu okolí stanice metra. Soutěže by měl připravit Institut plánování a rozvoje (IPR). Zatím není jasné, kdy to udělá a kdy radní dokument projednají. „Výstavba filharmonického sálu je příležitostí pozdvihnout na vyšší úroveň celou lokalitu Vltavská, dnes urbanisticky problematickou,“ píše se v materiálu. Prostor Vltavské je dnes zanedbaný a nevyužitý. Praha disponuje třemi většími objekty vhodnými pro produkci klasické hudby, a to Rudolfinem, Obecním domem a Kongresovým centrem Praha. Žádná z budov ale podle dokumentu nedisponuje potřebným počtem míst. Stavba filharmonie by měla kromě prostoru u metra pomoci zlepšit situaci i v souvislosti s kultivací severojižní magistrály a celého předpolí Hlávkova mostu. „Potenciál vybraného místa je velmi vysoký. Pozoruhodným způsobem mohou zafungovat urbanistické vazby k vysoce kvalitní budově Dopravních podniků, kostelu svatého Antonína a Strossmayerovu náměstí,“ píše se v materiálu. Proměna prostoru Vltavské a podoba budovy by měly vzejít z dvoukolové mezinárodní architektonické soutěže. „V prvním kole by byl předmětem řešení urbanismus a umístění budovy spolu s celkovým pojetím předpolí Hlávkova mostu a prostoru Vltavské. V druhém kole půjde o vlastní architektonický návrh budovy,“ stojí v dokumentu. O vybudování koncertního sálu a možných lokalitách se v Praze debatuje řadu let. Naposledy zazněla varianta, že by na ostrově Štvanice mohl stát Rejnok, projekt, který zesnulý architekt Jan Kaplický vytvořil pro České Budějovice. Dosud Praha ale neučinila žádný závazný krok k výstavbě nové koncertní budovy.

Nové stavby

Koncertní síň není jedinou novou budovou, kterou Praha plánuje. * Primátorka Adriana Krnáčová prosazuje vznik nové galerie moderního umění. Mohla by v ní být uložena sbírka moderního umění Národní galerie. Stát by mohla na místě někdejšího Stalinova památníku na Letné. * Magistrát hledá i místo, kam nastěhovat slavnou Muchovu Slovanskou epopej. Zatím vítězí Těšnov.

Mrtvé místo v samotném centru Benešova má ožít

Téma: Česká komora architektů
31.5.2017 benesovsky.denik.cz Strana 0 Moje Benešovsko
Zdeněk Kellner

Benešov - Je Benešov vesnicí nebo městem? Jakkoliv se benešovským patriotům může tahle otázka zdát nepatřičná, probírali ji při poslední veřejné schůzi městští zastupitelé. Důvod k takové polemice byl jednoduchý. Májka uprostřed centrálního Masarykova náměstí.

"O podobě tohoto prostoru hovořil bývalý starosta Benešova Jaroslav Hlavnička jako o mrtvém místě, které by bylo třeba vrátit lidem. „Povrch jako na Maninách při sletu Sokolů v roce 1921, budka na cukrovou vatu a navíc ještě májka. Ta tomu všemu dala korunu,“ přednesl své mínění o vizáži jednoho ze tří oválů na náměstí, které až do nedávna pokrývala bujná vegetace keřů.

Májka, jíž tvořil oloupaný smrkový kmen a březová koruna s nevyrašenými listy, věncem zdobeným barevnými stuhami, právě včera z náměstí zmizela a tak už místo ani zdaleka nepřipomíná venkov. „Je to věc názoru,“

uvedl na Hlavníčkův proslov místostarosta Benešova Jiří Švadlena. „Podle mého májka na náměstí nebo náves patří,“ odvětil.

S půlkou jeho odpovědi Hlavníčka souhlasil. „Ano, májka patří na náves,“ řekl, ale pochopení některých kolegů, kteří mu připomínali, že májky stojí na náměstích i v daleko větších městech, příliš nezískal. „Navíc, zákon nehovoří o vesnicích a městech, ale obecně, o obcích,“ připomněla radní Jaroslava Pokorná Jermanová.

Starostu Benešova Petra Hostka ale zamrzelo téma diskuse, která se podle něj měla stočit spíš k tomu, že z náměstí zmizelo společně s džunglemi vytvořenými neudržovanými keři i to, co tam zanechali lidé. „Odvezli jsme tam odtud tunu a půl stříkaček, jehel, prezervativů, spodního prádla, konzerv či exkrementů. Tohle nikomu nevadí?“ ptal se starosta a při další diskusi uznal, že mlat a budka v oválu bez keřů, nejsou nejšťastnějším řešením. „Pokud to vyjde, bude povrch oválu tvořit materiál, který slouží na dětských hřištích na dopadové ploše pod herními prvky. Děti si tam budou moci zahrát panáka nebo se sklouznout na skluzavce,“ doplnil s tím, že se prostor ohraničený živým plotem stane místem, kde si užijí děti a rodiče je při tom budou mít stále snadno pod kontrolou.

Avizované proměny by podle vedení města měly přijít v nepříliš vzdálené budoucnosti, i když i to bude stále provizoriem. Definitivní podobu by náměstí mělo získat až po architektonické soutěži. Tu radnice plánuje vyhlásit společně s komisí pro architekturu. Kdy se tak stane, však není vůbec jasné.

http://benesovsky.denik.cz/zpravy_region/mrtve-misto-v-samotnem-centru-benesova-ma-ozit-20170530.html

Bílá věž je perlou jatek, říká architekt

Téma: Česká komora architektů

1.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 14 Kraj Moravskoslezský

— Ivana Lesková

OSTRAVA Radní Ostravy netrpělivě čekají na chvíli, kdy budou moci podepsat smlouvu s pražským architektem Petrem Hájkem o přípravě podrobné projektové dokumentace na přestavbu jatek.

„Čekáme ještě na doručky ze Slovenska a Irska. Až je dostaneme, začne plynout lhůta 15 dní, ve které se mohou účastníci architektonické soutěže odvolat,“ vysvětlil hlavní architekt města Cyril Vltavský.

Soutěže se zúčastnilo osm architektonických kanceláří. Žádná ani nenaznačila, že by proti vyhlášeným výsledkům chtěla vznést námitky. „Ale musíme dodržet regule a počkat,“ řekl primátor Tomáš Macura. „Věřím, že do konce června se nám podaří podepsat smlouvu s vítěznou kanceláří Petr Hájek Architekti, která pro nás zpracuje projektovou dokumentaci. Do léta 2018 chceme mít vyřízena všechna povolení i vybranou stavební firmu a na podzim téhož roku začít stavět. Doufám, že do konce roku 2019 bude hotovo,“ dodal Macura.

Všechny návrhy na proměnu bývalého průmyslového areálu v kulturní centrum s galerií moderního umění Plato si mohou zájemci každé odpoledne prohlédnout v bývalém hobbymarketu firmy Bauhaus, která budovu loni prodala i se zchátralou památkou městu.

Úterní vernisáže výstavy, která potrvá dva týdny, se zúčastnila většina soutěžících architektů. Asi 150 návštěvníků prezentovali své vize vzhledu a funkce jatek i jejich začlenění do struktury města.

Petr Hájek představil svůj návrh se skleněnou bílou věží, která u části Ostravanů budí negativní emoce. Někteří ji vnímají jako „ohavnou krychli“ a srovnávají ji s „Fukušimou“ na Nové Karolině. Starší návštěvnice výstavy se zlobila, že „na jatka posadil unimobuňku“.

Anketa na serveru iDNES, kde hlasovalo 449 lidí, ale ukázala, že téměř třem čtvrtinám se vítězný návrh líbí. O bílé věži napsali, že jim připadá lehká, vzdušná, elegantní.

Petra Hájka to těší. „Bílá věž je jedním ze dvou moderních prvků v našem návrhu. Je to perla jatek,“ tvrdí architekt, který si přeje, aby u Ostravanů budila jen pozitivní emoce.

Jeho návrh se líbí řadě místních osobností včetně šéfa galerie Plato Marka Pokorného a památkářů. Na vernisáži to dosvědčila ředitelka Národního památkového ústavu Naďa Goryčková, která si přeje, aby jatka byla už brzy opravená. „Je dobře, že pro jatka se konečně našlo skvělé využití. S řadou soutěžních návrhů by památková péče neměla problém. Patří k nim i ten vítězný. To, že je tam přidaná nová hmota, vůbec nevadí.“

Zdařilý návrh architektů na obnovu Jiráskova náměstí

Téma: Česká komora architektů

1.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 14 Kraj Plzeňský
Jaroslav Nedvěd

Prostranství před kostelem se má scelit a počítá se s vylepšením klášterní zahrady

PLZEŇ Na světě je nová představa o budoucí podobě Jiráskova náměstí v Plzni na Slovanech. Prostranství by se mělo do pěti let výrazně vylepšit podle návrhu architektonického ateliéru re:architekti. Ten zvítězil v soutěži pořádané Nadací Proměny Karla Komárka.

Návrh předpokládá sjednocení prostoru před kostelem, odkud mají zmizet dvě příčné silnice. Architekti navrhli zklidnit na náměstí provoz zřízením zóny s maximální povolenou rychlostí 30 kilometrů za hodinu a jednosměrným provozem. Navrženo je zúžit silnice a rozšířit chodníky. Je však možné, že v rámci další přípravy projektu snaha zklidnit provoz narazí na odpor zástupců úřadů, které se vyjadřují k dopravním řešením. Někteří už dali najevo, že například jednosměrný provoz nebo omezení parkování by se jim nezamlouvalo.

Výrazná změna k lepšímu je v návrhu naplánovaná v prostoru za klášterní zahradou, kde bývala točna trolejbusů. Prostranství má získat ráz náměstí s parkovou úpravou. Součástí plánu je revitalizace klášterní zahrady nebo úprava prostoru před základní školou. Vítězný návrh respektuje názory veřejnosti, kterou do příprav zapojil spolek Pěstuj prostor.

Architektonickou soutěž pro Jiráskovo náměstí v Plzni pořádala nadace Proměny podruhé. Loni se totiž nepodařilo najít jednoznačného vítěze. Podruhé proto zástupci nadace v rámci soutěže přímo vyzvali pět týmů architektů.

Jitka Přerovská, ředitelka Nadace Proměny Karla Komárka, řekla, že porota kladně hodnotila, jak vítězný návrh vystihl charakter náměstí. „Mně se líbí, že mu vrací důstojnost a vytváří podmínky pro společenské oživení lokality,“ uvedla.

Plzeňský architekt Petr Domanický výsledek soutěž chválí. „Vítězný návrh je celkově velkorysý a zároveň příjemný. Řešení je pozitivní zejména v tom, že sceluje prostor náměstí a ruší příčné komunikace. Dobrý je i pro uspořádání klášterní zahrady. Zanedbanému prostoru, kde bývala točna trolejbusů, dává řád náměstí, přes které vede důležitá trasa pro pěší,“ řekl Domanický.

Ten se obává, aby návrh nedegradovaly požadavky magistrátních dopravních specialistů a zastánců automobilového provozu, například na širší vozovky nebo víc míst pro parkování.

Zástupci starosty Slovan Janu Fluxovi (TOP 09) se návrh zamlouvá. „Je zdařilý. Myslím, že odpovídá přání lidí z veřejných projednání. A je určitě dobře, že počítá se zklidněním automobilového provozu na náměstí,“ konstatoval.

Projekt obnovy náměstí dává prostor pro zapojení veřejnosti, která se k němu vyjadřuje od začátku. Zájemci se budou moci účastnit například navrhování symboliky ornamentů na náměstí, hledání podoby části klášterní zahrady nebo dořešení prostoru před školou.

Všechny soutěžní návrhy se představí na výstavě. Vernisáž se uskuteční ve středu 21. června před kostelem Panny Marie Růžencové a autoři vítězného návrhu svůj koncept poprvé představí veřejnosti.

Harmonogram projektu předpokládá, že stavební úpravy začnou nejdříve v roce 2019 a dokončeny budou v roce 2022. Náklady na akci se odhadují na 110 milionů korun, přičemž 25 milionů poskytne Nadace Proměny Karla Komárka. Na projektu spolupracují Městský obvod Plzeň 2 – Slovany a město Plzeň, spolek Pěstuj prostor, Klášter dominikánů Plzeň i Masarykova základní škola.

Foto popis| Vizualizace Návrh úprav Jiráskova náměstí v Plzni na Slovanech podle architektonického ateliéru re:architekti. V místech před čelem kostela zmizí spojovací silnice (nahore), upravenější bude i klášterní zahrada (vlevo dole). Novou tvář bude mít i část náměstí, kde bývala točna trolejbusů (vpravo dole).

O prestižní Českou cenu za architekturu 2017 se uchází 249 prací

Téma: Česká komora architektů
1.6.2017 Veřejná správa Strana 27 Téma
Zuzana Pacinová

Česká komora architektů vyhlásila v lednu 2. ročník soutěžní přehlídky Česká cena za architekturu (ČCA). O prestižní ocenění se v letošním roce bude ucházet 249 přihlášených prací.

Porota složená z renomovaných zahraničních architektů z nich nejprve vybere užší okruh realizací, které budou představeny na nominačním večeru 12. června v kulturní zóně Pragovka v pražských Vysočanech. Slavnostní galavečer, na němž z tohoto výběru vzejde přibližně deset finalistů, včetně laureáta České ceny za architekturu, se uskuteční 27. listopadu 2017 v místě pro nové umění - Jatka 78. Výstava všech nominovaných děl bude k vidění v průběhu listopadu a prosince 2017 v Galerii Jaroslava Fragnera v Praze. Na začátku roku 2018 se výstava přesune do Galerie Architektury Brno.

Do přehlídky se mohly přihlásit realizace dokončené na území České republiky v letech 2012 až 2016. V sedmičlenné mezinárodní porotě zasednou vynikající architekti, držitelé prestižních ocenění za architekturu: Matija Bevk (Slovinsko), Eelco Hooftman (Nizozemsko/Skotsko), Marianne Loofová (Nizozemsko), Jiří Oplatek (Česká republika/Švýcarsko), Jakub Szczesny (Polsko), Doris Wälchliová (Švýcarsko) a Lubomír Závodný (Slovensko). Porota v průběhu května vybere ze všech přihlášených děl přibližně padesátku architektonických realizací, které budou prezentovány jako díla nominovaná na ČCA 2017. V dalším kroku pak porota rozhodne zhruba o deseti finalistech, z nichž jeden se stane laureátem České ceny za architekturu 2017. Kromě hlavní ceny bude udělena Cena za výjimečný počin, od Akademie ČCA. Rovněž mohou být uděleny Mimořádné ceny partnerů soutěžní přehlídky.

Nejvíce realizací pochází z velkých měst

Z celkového počtu 249 prací jich byla téměř polovina dokončena v loňském roce. Dalších padesát bylo dohotoveno v roce 2015. V regionech vede tradičně Praha (zhruba třetina přihlášených - 83), celkem 35 přihlášených staveb je z Jihomoravského kraje (z toho 26 přímo z Brna). S 13 realizacemi následují Královéhradecký a Jihočeský kraj. Dvanáctku přihlášených realizací má na svém kontě Liberecký kraj, 11 Vysočina, 10 Zlínský a Pardubický kraj (v aktuálním ročníku přitom není zastoupena žádná realizace z Mekky současné architektury, města Litomyšle), 9 Plzeňský, 8 Moravskoslezský a 3 Olomoucký kraj. Do letošní soutěžní přehlídky nebyla přihlášena žádná stavba na území Karlovarského kraje. Tento kraj byl přitom v loňském roce reprezentován Klášterem Nový dvůr, který se stal finalistou ČCA 2016.

Své práce mohli do soutěže přihlásit jak sami autoři, tak jejich přihlášení mohlo být iniciováno členy Akademie České ceny za architekturu, která je složena z více než 300 českých architektů a dalších odborníků a osobností spojených s oborem. Na základě tipů od akademiků architekti do České ceny za architekturu přihlásili celkem 56 děl. Elektronickou evidencí vznikl katalog soutěže, který je volně přístupný na webu soutěžní přehlídky. Všechna přihlášená díla budou dále prezentována v tištěné formě v rámci Bulletinu ČKA. Podrobnější seznámení s jednotlivými projekty přinese katalog nominovaných projektů a následné výstavy v Praze, Brně a dalších regionech ČR.

Více o České ceně za architekturu najdete na www.ceskacenaarchitekturu.cz a na Facebooku ceny. Na webových stránkách lze již nyní prohlížet přihlášená díla, dostupná je i interaktivní mapa, která představuje architekturu v jednotlivých regionech, a prosazuje tak základní myšlenku ceny, a sice podporu architektury v rámci celé ČR.

Foto popis| Společenské centrum Breda

Foto autor| FOTO:ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ 3x

Architektonickou soutěž nechceme, řekli zastupitelé

Téma: Česká komora architektů

1.6.2017 jindrichohradecky.denik.cz Strana 0 Moje Jindřichohradecko

Adam Hudec

Jindřichův Hradec - Zastupitelé odhlasovali definitivní konec letošním plánům na úpravu náměstí Míru.

"Nikdy jsme nechtěli řešit náměstí komplexně, ale jenom lokálně - chtěli jsme nový mobiliář, nové lavičky a cyklostojany," tvrdil starosta Stanislav Mrvka při středečním jednání zastupitelů. Na programu schůze byl totiž i bod, kde se zastupitelé seznamovali s peticí "Je to i tvoje město", která s podporou zhruba sedmi stovek podpisů bojovala za smysluplné úpravy náměstí. Zastupitelé také téměř jednomyslně rozhodli o tom, že se na úpravy náměstí Míru nebude vypisovat architektonická soutěž. "Alespoň v tuhle chvíli. Samozřejmě se tomu nebráníme do budoucna, pokud bychom náměstí chtěli řešit opravdu celkově, se vším všudy, a ne pouze v některých drobnostech, jako tomu bylo v plánu nyní," vysvětlil Stanislav Mrvka. Dříve avizovaný návrh s číslem 3, podle kterého se podle výsledků veřejné ankety mělo náměstí upravit, už dříve v tomto měsíci zrušila rada města. Žádné úpravy se tak prozatím konat nebudou.

Vedení města také připomnělo spolupráci s iniciativou, která má petici na svědomí. Jeden z organizátorů, Matěj Šebek, pozval nejen zastupitele, ale i každého Hradečáka, který by měl zájem, na procházku městem. Plánovaná je na 18. června a lidé by se při ní měli jak seznámit s architektonickou podobou centra města, tak diskutovat a vyměňovat si nápady a myšlenky na budoucí změny a úpravy."

http://jindrichohradecky.denik.cz/zpravy_region/architektonickou-soutez-nehceme-rekli-zastupitele-20170601.html

Česko zažívá stavební boom, zajímá nás i Čína, říká architekt Ondřej Chybík

Téma: Česká komora architektů
1.6.2017 magazin.aktualne.cz Strana 0 Bydlení
Petra Jansová

Jednou z vašich posledních realizací je instalace z lešenářských trubek, která přestavuje zaniklý Německý dům na Moravském náměstí v Brně. Chcete tak

Jednou z vašich posledních realizací je instalace z lešenářských trubek, která přestavuje zaniklý Německý dům na Moravském náměstí v Brně. Chcete tak připomenout a upozornit na rozporuplné dějiny města?

Není to jenom o tom. Dostali jsme zadání, udělejte stage a bar. My jsme se ale rozhodli to udělat trochu jinak, než to bylo dosud. Přistoupili jsme k tomu stejně jako ke všem projektům a podívali jsme se na to, co se na tomto místě dělo v uplynulých staletích. Zjistili jsme, že proměny tohoto místa za posledních 150 let byly opravdu neuvěřitelné. Stály tam hradby, pomník císaře Josefa II., který byl odstraněn v roce 1919, německý dům zmizel v roce 1945, v roce 1946 umístili na stejné místo základní kámen pro sochu Masaryka, která zase nebyla žádoucí po roce 1948. Do 70. let se tam nic moc nedělo, po roce 1968 se potřeboval režim utužit, tak se uprostřed vylila rudá hvězda z betonu a postavila socha Komunisté. V roce 1990 se samozřejmě všechno opět odstranilo.

My jsme chtěli ukázat, že je to místo velmi zajímavé a je vlastně takovým lakmusovým papírkem turbulentního vývoje nejenom dějin Brna, ale vlastně celých českých dějin. Přišlo nám důležité právě na to poukázat a najít prostor, jak ukázat, že touha po monokulturnosti, která tady v současnosti vládne, je totálně nepřirozená a nikdy to tak nebylo, protože česká i německá kultura vedle sebe normálně koexistovaly. Zkrátka bylo pro nás důležité ukázat, že pluralita názorů je důležitá a také přínosná.

Oba máte zkušenosti ze zahraničí. Pokládáte to za svoji konkurenční výhodu?

Když jsme oba pracovali venku, uvědomili jsme si, že architektura není one man show. Od začátku jsme se proto snažili vytvořit tým. Názorová pluralita byla poměrně velká. A když vznikne diskuse, je výsledek mnohem bohatší. Naučíte se rovněž nacházet kompromisy. Přesně to je podle mého konkurenční výhodou.

A jak často musíte nacházet kompromisy v jednání s klientem?

Nejde o kompromisy, ale o nalezení dialogu mezi klientem a architektem. Je naprosto nezbytné pečlivě poslouchat přání a potřeby stavebníků a pružně na ně reagovat. Zároveň je zcela zásadní si vybudovat vzájemnou důvěru a respekt. Ideální stav je na konci takový, že výsledný projekt je společným dílem.

Odmítli jste někdy nějakou zakázku?

Nemuseli jsme. Zatím máme štěstí na zajímavě lidi, ať už jde o top managery z developerských společností, kteří v oboru dělají už dvacet let, nebo majitele továren, kteří vybudovali vlastní byznys a chtějí postavit sídlo firmy, nebo ty, kteří celý život šetřili a chtějí si postavit rodinný dům. Stejně tak to může být projekt, který je mimo jakýkoliv byznys, ale zase otevírá zajímavé téma. Práce architekta je ale zajímavá ještě v jednom. Když jdete k lékaři, je to proto, že vás něco bolí. Když vyhledáte pomoc právníka, tak to také nevěstí nic dobrého. Když ale jdete za architektem, tak jste na životním vrcholu a máte chuť něco tvořit.

Mimochodem developer má v Česku poměrně negativní pověst. Jakou máte zkušenost vy?

Jsou tady tací, kteří neodvádí dobrou práci, ale i ti, kteří jsou si schopni uvědomit, že když se staví město, má být pestré, že monofunkčnost není správně a že je potřeba vytvářet kvalitní veřejný prostor. A zároveň jsou do toho ochotní investovat, i protože u takových projektů vzniká tlak veřejnosti.

Máte zkušenost s tím, že se česká veřejnost zajímá o developerské projekty, a dokonce vyvíjí tlak?

Vzniká. My jsme to zažili na projektu Skansky v Modřanech, na němž veřejnost participovala. Kdy Skanska spolu s veřejností vytvořila požadavky. My jsme byli vyzváni do soutěže a zatím jsme se dostali do druhého kola. Veřejnost má samozřejmě permanentní kontrolu nad projektem. My kreslíme a vysvětlujeme a developer moderuje.

Charakterizujete se jako mezinárodní ateliér s tím, že chcete vyvážit československou architekturu za hranice. Do jakých zemí máte konkrétně namířeno?

Není to jenom Evropa. Momentálně lítám do Číny. Naštěstí jinak a jindy než prezident. Zabývat se tématy v zahraničí je hrozně atraktivní. Vůbec cestovat je hrozně zajímavé, ale já už to neprovozují jako turista. Vnímám to jako možnost nasát tamní kulturu, pravidla a klima. Všechny tyto věci pak dát dohromady a vytvořit něco pro zajímavého klienta je pro mě dobrým smyslem života.

Jsou čínští investoři progresivní a otevření evropské architektuře?

Tak na půl. Jedna část lidí je tam hodně vzdělaná, má za sebou studium na nejlepších školách ve světě - a ti jsou otevření velmi kvalitní architektuře, ať už lokální čínské nebo světovým hvězdám. Tato skupina je bohužel menšinová. Má to i druhou stranu mince. Většinou se tam bez ladu a skladu staví napodobeniny evropského stříhu z 19. století. Budují se tam i kopie evropských měst. Například tam stojí celý Halstatt nebo i kus Prahy z polystyrenu. Byl jsem v hospodě, která zvenku připomínala bavorskou pivnici a uvnitř navozovala atmosféru industriální továrny. Až takové bizarnosti tam stojí. Nicméně vzniká obrovský prostor pro edukaci.

Mají tyto vaše cesty do Číny už nějaké konkrétnější obrysy, které by mohly v budoucnu přinést nějakou zakázku?

Vždycky tam jedeme konkrétně. Naposledy před třemi týdny jsme navštívili město Šan-tchou v jihovýchodní části Číny, kde chtějí v několika lokalitách něco postavit. Nejde o nic konkrétního, ale začíná se rýsovat možná spolupráce. Po pravdě jsem velmi zvědavý na to, jak se toto podaří rozjet. Přeci jen je to obrovský skok do neznáma. Jde o jinou kulturu a vše tam funguje úplně jinak než v Evropě.

Vy sám máte zkušenosti jak pracovní, tak i studijní ze Švýcarska. I to je destinace, která je na vašem seznamu?

Švýcarsko není úplně zemí, kdy bychom chtěli "zazářit". Ještě za studií jsme tam dělali dvě soutěže, jednu veřejnou a jednu vyzvanou, a je to opravdu velmi těžké.

Kvůli silné konkurenci?

Nejenom. Především kvůli tomu, že Švýcarsko je postavené. Je to země, která přesně ví, kde má svoje nádraží, letiště a tak dále. Staví se tam domy, kanceláře, ale ta témata se tam točí spíš o kráse konkrétního domu. V tomto ohledu je Česká republika místem, kde je spousta práce a kde je význam architekta poměrně velký.

V souvislosti s Expem jste na čas otevřeli i ateliér v Miláně. Vykrytalizovala z této doby nějaká zakázka?

Fungoval spíš jako jakási základna kvůli zajištění stavby na Expu. Obecně není italské stavebnictví moc zdravé. Například teď u nás pracují tři Italové. Doma pro ně není dost práce. Jakási krize tam stále funguje, i když to má zlepšující se tendence. Pořád se to ale nedá srovnávat s tím, co se děje tady v Československu.

Co máte na mysli?

Začal tady úplně neuvěřitelný stavební boom. Všichni mají spousty práce. Nikdo nestíhá a chybí nám tak dvacet lidí. (smích)

Co se staví?

Všechno. Bytovky, kanceláře, státní správa začíná investovat do rekonstrukcí. Zakázky narůstají každý měsíc. U nás je teď pro architektky skvělá doba.

Hodně cestujete. Jaké město vás z hlediska architektury oslovilo?

Všechna. Boží jsou Benátky, můžete tam všude chodit pěšky. Brno je fajn, protože centrum města projdete za dvacet minut a najdete tam všechno. Vídeň je dobrá, je hrozně blízko a je dost otevřená novým impulzům a zároveň je dostatečně konzervativní. Tokio má Ginzu, kterou zavírá a na víkend se z ní stává pěší bulvár. Rio de Janeiro má skvělou morfologii.

Zmiňujete nikoliv konkrétní stavby nebo architektonické tendence, ale především to, jak v daných městech fungují veřejná prostranství.

Samozřejmě je to o tom, že chodíte po ulicích a pozorujete lidi.

Umíme příjemný veřejný prostor vytvořit i tady v Česku?

Jasně že umíme a vždycky jsme uměli. Naše města žijí. A bude to tak dále, pokud se nebudou navrhovat jenom baráky, ale i navrhovat prostředí. Nejsme jen architekti, měli bychom být i urbanisty. Hranice mezi architekturou a urbanismem totiž neexistuje. Jedno jde ruku v ruce s druhým. Myslím si, že nejde jenom o krásu konkrétního domu, ale i o to, co generuje za život. Jakou společnost je schopný vytvořit.

Váš ateliér je mezinárodní. Architekti z jakých zemí u vás pracují?

Španělé, Francouz, Moldavan, Iráčan nebo Poláci.

Je to záměr?

Jde to jedno s druhým. Když jsme pracovali venku, zjistili jsme, že je dobré bavit se s lidmi z různých koutů světa. Zároveň jazyk architekta je mezinárodní. Všude se pracuje se stejným programem, používám stejná okna a zabývám se podobnými věcmi. Samozřejmě nepostavím stejný dům v Africe jako u severního pólu, ale vyhodnocovací proces je naprosto totožný. Architektura zkrátka nemá hranice. Má pouze teritoria, ve kterých musím být kontextuální.

Má česká architektura ve světě dobré jméno? Nebo jinak, máme dobré architektky?

Máme skvělé architektky, bohužel se o tom málo mluví a píše. Je to velká škoda.

Je podle vás málo serverů nebo magazínů, které se architektuře věnují?

Myslím si, že se to hodně mění. Velký podíl na tom má Adam Gebrian. Komunikovat architekturu je nezbytné. Projekty je důležité představovat širokému publiku. Například my se nechceme soustředit pouze na architektonické časopisy, jejichž problém samozřejmě tkví v tom, že jsou pouze pro architektky a vytvářejí tak z našeho řemesla komunitní téma. Ale architektura je celospolečensky důležitá a má i stejný dopad a odpovědnost. Pokud ji budeme komunikovat pouze v rámci naší komunity, budeme tam, kde byla generace před námi.

Ohlédnete-li se za sebe, jaké projekty považujete za přelomové?

První byla určitě Waltrovka, pak Expo a posléze jsme potřebovali potvrdit, že nejsme jen architekti jednoho pavilonu a že jsme schopni vyhrát něco dalšího - a podařilo se. Soutěž vyhlášená Lesy ČR byla mimořádně prestižní. Postavená na kvalitní mezinárodní porotě. Mimochodem, architektonická soutěž je obecně nejlepším způsobem, jak legitimně vybrat architekta pro státní zakázku.

Soutěžili jste už během studií? Například ještě na VUT Brno jste vytvořili architektonický návrh nádraží v centru Brna. Jak to dopadlo? Jaká byla zpětná vazba?

Téměř žádná. Je to katastrofa. Brno stále nemá územní plán a 110 let se řeší, kam umístíme nádraží. Nicméně v poslední době se to hodně zlepšilo. Máme skvělého primátora, dobré náměstky a procesy se zefektivnily. Stále věřím v to, že se všechno bude řešit.

Architekt Petr Kučera se v jednom z rozhovorů nechal slyšet, že Brno je v tomto ohledu před Prahou o několik kroků napřed. Souhlasíte?

Nemyslím si. Je to úplně stejné. Jedinou výhodou, které Brno oproti Praze má, je autentické centrum. Zhruba před pěti lety se radnice na tuto oblast soustředila a opět se z něj stala ona výkladní skříň města, kterou vždycky byla.

<https://magazin.aktualne.cz/bydleni/rozhovor-ondrej-chybik-cesko-zaziva-stavebni-boom-zajimanas/r~07ff6fb6446411e7a6500025900fea04/>

Přerovští radní navrhují architektonickou soutěž na hotel Strojař

Téma: Česká komora architektů

3.6.2017 olomouckenovinky.cz Strana 0 regiony

Veřejnou zakázku, řešící využití hotelového domu Strojař, chtějí vyhlásit přerovští radní. Pokud záměr odsouhlasí v červnu i zastupitelé, bude vypsaná architektonicko - urbanistická soutěž.

Soutěž se bude zabývat novou podobou devítipodlažní panelákové stavby z roku 1968. Hotel Strojař, který město koupilo vloni od Ministerstva obrany za 42 a půl milionu korun, je už pátým rokem opuštěný. Zástupci města mají jasno v tom, že ve Strojaři by měly být byty. Objekt stojí v centru města, na nábreží řeky Bečvy, kousek od městské památkové zóny - tedy na pěkném místě.

„Architektonicko – urbanistická soutěž se bude zabývat celým územím v okolí Strojaře – tedy ulicemi Velká Dlážka, Brabansko a nábreží Rudolfa Lukašтика. Soutěž o návrh by měla být dvoukolová a každé kolo by mělo trvat minimálně šest týdnů,“ nastínil radní Petr Vrána, který se záležitostí týkající se Strojaře od začátku zabývá.

Koupi této nemovitosti posvětili zastupitelé především z obavy, že by dům mohl koupit podnikatel, který by zde zřídil ubytovnu. Ve Strojaři je totiž 144 pokojů, které by mohly být využity k bydlení pro sociálně slabé rodiny.

„Nechtěli jsme tady pochopitelně ubytovací zařízení, v němž by žili problémoví lidé. Původně jsme uvažovali, že by tu mohl vzniknout komunitní dům pro seniory – ale máme informace z ministerstva pro místní rozvoj, že je malá šance získat dotace na přebudování pro tyto účely. Bylo nám doporučeno vystavět tu byty s pečovatelskou službou,“ doplnil Petr Vrána. Ten zastupuje projektový tým, který navrhuje, že by ve Strojaři mohlo vzniknout 22 bezbariérových bytů s pečovatelskou službou – na každý z nich je možno čerpat dotaci až ve výši 600 tisíc korun.

„Dále by tu mohlo být 30 až 50 malometrážních bytů, které by byly obsazovány pouze seniory. Své místo by tu mělo mít i komunitní centrum, v němž by se lidé scházeli, počítá se i s komerčními prostory, kde by mohla být třeba lékárna, kadeřnictví či pedikúra,“ doplnil Pavel Gala z přerovského magistrátu. Součástí území má být i parkoviště zhruba pro osmdesát aut – a plocha pro tyto účely je už zajištěná. Zastupitelé totiž na svém

květnovém zasedání podpořili koupi pozemku vedle Strojaře od pražské developerské firmy, a to za maximální cenu 6 milionů 700 tisíc korun. O převodu další části pozemku – který odhlasovali zastupitelé už před lety - ještě jednají přerovští úředníci se zástupci Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Až i tento pozemek bude zapsán do majetku Přerova, dojde ke scelení potřebných sousedních parcel.

„Architekti, kteří se do soutěže přihlásí, se ale budou muset popasovat ještě s jedním úkolem. Chceme územní rezervu, kdybychom se později rozhodli vybudovat komunitní dům pro seniory, což byl náš prvotní záměr,“ zdůvodnil Petr Vrána. Podle něj se předpokládá, že odborníci v rámci svých studií připraví Strojař o čtyři vrchní patra, nebo stavbu jinak rozdělí. Z návrhů potom vznikne výstava, aby i Přerované měli možnost vidět všechny návrhy, přihlášené do soutěže.

„Samotná soutěž by měla město přijít na 1 milion 800 tisíc korun, vyhotovení projektové dokumentace je vyčísleno na 3 miliony 550 tisíc korun a vyhotovení regulačního plánu na 150 tisíc korun,“ doplnila Ivana Pinkasová z přerovského magistrátu.

Vlastivědné muzeum v Olomouci získalo cenu Gloria musaealis

Zástupci města mají k dispozici i odhad investičních nákladů na realizaci. Tak například demolice 4 nadzemních podlaží postupným rozebráním přijde zhruba na 13 milionů korun, rekonstrukce prvního nadzemního podlaží, které by mělo sloužit komerčním účelům, by měla přijít na 24 milionů korun. A rekonstrukce druhého a až pátého podlaží, kde by měly být pečovatelské a obecní byty, je vyčíslena na částku mírně přesahující 37 milionů korun. Pokud se k plánovaným nákladům připočítá i komunitní centrum, demolice trafostanice a výměňkové stanice, výstavba parkoviště a sadové úpravy, vyšplhá se úprava celého území na 100 milionů korun. Podle webu města Přerov

<http://www.olomouckenovinky.cz/zpravy/regiony/prerovsti-radni-navrhujji-architektonickou-soutez-na-hotel-strojar/>

Nová podoba bývalého dobříšského kina? Projektanti představí v pondělí návrhy

Téma: Česká komora architektů

3.6.2017 pribramsky.denik.cz Strana 0 Moje Příbramsko

Markéta Jankovská

Dobříš – Projektanti v pondělí představí veřejnosti návrh budovy bývalého kina, které roky chátrá. Účastníci třetího kulatého stolu budou diskutovat nad návrhy Městské knihovny Dobříš, spolku a zástupců města, aby se docílilo řešení pro všechny a oživil se tak kulturní a společenský život.

„Na stole je tedy v tuto chvíli varianta spolkového domu bez knihovny, nebo společného multifunkčního kulturního centra. Konečný výsledek bude záviset na pondělním jednání, které se koná od 18 hodin v prostorách Kulturního střediska Dobříš,“ informuje mluvčí zdejší radnice Nikol Sevaldová.

Projekt multifunkčního městského domu odstartoval v roce 2008, kdy se konala architektonická soutěž, kdy se vítězem stala společnost 4DS, ale práce na projektu tehdejší vedení radnice nedotáhlo do konce.

„Začátkem roku 2015 byl mezi třiceti fungujícími dobříšskými spolky proveden průzkum, ze kterého vyplynulo, že potřeba spolkového domu ve městě stále přetrvává a kulturní centrum podobného typu lidem chybí. Z toho důvodu byly práce na projektu obnoveny,“ upřesňuje starosta města Stanislav Vacek.

V současné době je projekt téměř hotový a územnímu a stavebnímu řízení by tak nemělo nic stát v cestě. „Ke konci letošního roku by se už podle plánu mohlo začít stavět,“ dodává starosta.

http://pribramsky.denik.cz/zpravy_region/nova-podoba-byvaleho-dobrisskeho-kina-projektanti-predstavi-v-pondeli-navrhy-20170603.html

Vedení města představilo podobu nového terminálu přímo na autobusovém nádraží

Téma: Česká komora architektů
4.6.2017 libereckadrba.cz Strana 0

Vedení města uspořádalo další debatu s občany na téma výstavba nového autobusového terminálu s parkovacím domem, který má vyrůst v místech současného autobusového nádraží. Zatímco první debata probíhala v prostorách magistrátu, druhá přivedla diskutující přímo na autobusové nádraží. Zúčastnili se jí tak nejen občané, ale také cestující a řidiči autobusů.

Nový terminál rozdělil veřejnost, která se vyjadřuje také pod články, na dvě poloviny. Někteří jeho stavbu s povděkem kvitují, jiní ho považují za předimenzovaný. Stejně tak jako většina diskutujících na debatách se ale Liberečané shodují na tom, že současná podoba zázemí pro řidiče a cestující je ostudou. „Terminál je potřeba, tyhle ohydzné buňky jsou nedůstojné,“ popsal jeden z cestujících při debatě na autobusovém nádraží.

Liberečané se především při diskuzi s náměstkem primátora Janem Korytářem a architektem Petrem Stolínem ptali na zázemí pro řidiče, čekárny a zastřešené stání na nástupištích a obecně na nutnosti postavit nový terminál.

"Naším cílem bylo navrhnout integrovaný dům, kde se jednotlivé provozy vzájemně synergicky doplňují. Očekáváme, že myšlenka 3v1 by mohla zatraktivnit a oživit toto místo a stát se oblíbenou křižovatkou všech cestujících," komentoval svůj návrh architekt Petr Stolín.

A jak by měl terminál podle návrhu vypadat? Ve dvoupodlažní odbavovací hale bude čekárna pro cestující, pokladny, informace, úschovna zavazadel, toalety a rychlé občerstvení. Z pasáže se dostanete do kavárny, trafiky a pekařství, zatímco v patře bude k dispozici univerzální coworkingový prostor. Návrh počítá s deseti nástupními i výstupními stáními autobusů, přičemž dvě z nich budou přímo v Žitavské ulici.

Ze Žitavské ulice bude přístupný i čtyřpatrový parkovací dům s navrhovanou kapacitou 478 parkovacích míst. Počítá se také s nabíjecími místy pro elektromobily. „Vzhledem k dobré návaznosti na MHD a blízkost dálnice může nový parkovací dům alespoň částečně odlehčit jiným částem Liberce. Chceme sem proto nasměrovat část návštěvníků města,“ dodal Jan Korytář (Změna pro Liberec). Parkovací dům by měl mít „zelenou střechu“, upravenou pro pobyt návštěvníků města. Ta umožní zajímavé pohledy na Ještěd, Jizerské hory i samotné město a měla by být jedním z důvodů, proč zde zaparkovat a dále pokračovat MHD.

Nový terminál s parkovištěm chce mít radnice postavený u autobusového nádraží do roku 2019, většinu nákladů by měla pokrýt evropská dotace. Odhadem bude potřeba 150 milionů korun. O dostavbě autobusového nádraží v Liberci se mluví dlouhodobě. V polovině 90. let minulého století byl totiž modernizován jen areál nástupišť a řidičům autobusů i cestujícím slouží jen provizorní stavební buňky.

Za licenci k návrhu dostane vítězný architekt přes 430 tisíc korun. Radnice ocení i další architektonická studia, jež se zúčastnila soutěže. Náměstek primátora Jan Korytář už dříve uvedl, že každé dostane 80 tisíc korun. Radnice studia oslovila napřímo, i když původně chtěla vyhlásit otevřenou architektonickou soutěž. S komorou architektů se ale nedomluvila na výši odměn pro nejlepší návrhy. Podle pravidel komory mělo město mezi nejlepší rozdělit zhruba 1,5 milionu korun, což vedení radnice považovalo s ohledem na rozsah zakázky za nepřiměřenou částku.

<http://www.libereckadrba.cz/zpravy/spolecnost/11115-vedeni-mesta-predstavilo-podobu-noveho-terminalu-primo-na-autobusovem-nadrazi.html>

REPREBENZINKA

Téma: Česká komora architektů
5.6.2017 Respekt Strana 58 Kultura styl

DŮM

Málokdy tu referujeme o benzinové stanici – málokdy má benzinová stanice svého architekta, městotvornou funkci a historické souvislosti. Až teď v Bratislavě. Nová pumpa Slovnaftu má výraznou střechu z ocelových

rámů potažených textilní membránou – v noci odráží světlo a vypadá ještě víc futuristicky. Stojí na místě bývalé rafinerie Apollo,

předchůdce Slovnaftu, která byla za druhé světové války vybombardovaná. Dnes tu rostou administrativní budovy a je součástí vznikajícího městského prostoru. Proto firma vybírala nejlepší řešení v architektonické soutěži. Navrhl ateliér Alexy & Alexy.

Brownfieldy mají perspektivu

Téma: Česká komora architektů

5.6.2017 Development news Strana 44 Projekty - Projects

HOD

Brownfields have a perspective

Budoucnost rozvoje Prahy leží v brownfieldech, které podle odhadu. agentury Czechinvest zaujímají na 700 ha..

Někde, jako třeba v jinonické Waltrovce, panuje čilý stavební ruch, další brownfieldy začínají ožívat, což platí zejména o někdejších průmyslových areálech ve Vysočanech. Rozvoj dalších velkých území ale zatím blokují stavební uzávěry.

BOHDALEC S URBANISTICKOU STUDIÍ

K největším brownfieldům v metropoli patří rozvojové území Bohdalec – Slatiny – brownfield Strašnice. Přestavbová oblast o 190 ha se prolíná městskými částmi Praha 10 a Praha 4, zasahuje Vršovice, Strašnice, Záběhlice i Michli. Zejména jeho východní část je dlouhodobě zanedbaná. Praha 10 iniciovala v roce 2015 vypracování návrhu urbanistické studie, která bude sloužit ke změně územního plánu. Zatím je tu stavební uzávěra, což znamená, že je zakázáno provádět veškeré stavby mimo staveb drobných, úprav stávajících staveb, v jejichž případě nedojde ke změně jejich funkčního využití, staveb inženýrských sítí celoměstského významu nebo nezbytných pro existenci stávajících staveb a dopravních staveb celoměstského významu. V tomto brownfieldu se hledá mj. jiné nové využití seřaďovacího nádraží Praha-Vršovice. Do konceptu urbanistické studie se nyní zapracovávají připomínky a veřejnost měla možnost seznámit se s ním v květnových dnech přímo na radnici Prahy 10.

PROMĚNA SE ROZJELA

Dalším obrovským přestavbovým územím uvnitř města jsou Vysočany v Praze 9. Po dlouho odkládaných plánech se konečně začínají realizovat první, převážně bytové projekty, zejména v brownfieldech podél ulice Kolbenova. Developerská společnost AFI Europe už staví v bývalém areálu ČKD Slévárny a Moury první etapu Tulipa City se zhruba 250 byty v této fázi. Chystá se proměna někdejšího závodu Praga v režii společnosti Mount Capital. Tuzemská rezidenční jednička Central Group vlastní brownfieldy po továrnách Barvy Tebas i Tesla Hloubětín. Parcely pro výstavbu bytů mají ve Vysočanech také firmy Codeco a Skanska. V severní části je v plánu proměna bývalých pekáren Odkolek. Původem finský developer YIT buduje na ploše devítihektarového brownfieldu v Hloubětíně novou rezidenční čtvrť Suomi Hloubětín pro téměř 2 000 obyvatel. Byty se stavějí i směrem k údolí Rokytky.

Skupina Penta Investments aktuálně v Praze 5 – Jinonicích mění na novou čtvrť areál bývalé továrny na letecké motory Walter. Projekt na celkem 17 ha sestává ze čtyř kancelářských budov a rezidenční části, kde Penta v několika etapách postaví přes 600 bytů a 50 rodinných domů. Další výstavbu chystá Penta v brownfieldu v samotném středu města. Zhruba 18 ha kolem Masarykova nádraží promění v Central Business District (CBD), který propojí Nové Město s Karlínem a Žižkovem. Investor vypsal na podobu revitalizace mezinárodní soutěž, v níž zvítězil ateliér Zaha Hadid Architects. V několika etapách vzniknou nové kanceláře, obchody, restaurace, kavárny a veřejné parky. Investice má přesáhnout 6,5 mld. Kč. A novou výstavbu Penta připravuje i v bývalém areálu nuselského pivovaru v Praze 4.

Živo je v Praze 4 také v místech bývalého cukrovaru v Modřanech, kde má firma Skanska Reality rezidenční projekt U Cukrovaru a izraelští investoři Shikun & Binui Real Estate, budující projekty pod značkou Horizon Holding, tam stavějí Rezidenci Modřanka.

VELKÉ PLÁNY

Více než 2 500 obyvatel by měla přivítat tzv. Parková čtvrť, jejíž výstavbu chystá na někdejší Nákkladovém nádraží Žižkov v Praze 3 developer Central Group. Jde o severní část nádraží, kterou loni koupil od britské Discovery Group. Zahájení výstavby na území téměř 13 ha území plánuje Central Group na rok 2019. Rozvoj jižní části nádraží, kde má projekt Sekyra Group v konsorciu s Českými drahami, je podmíněn změnou územního plánu a platí tam stavební uzávěra.

Sekyra Group nyní pracuje také na plánovaném rozvoji dalších drážních pozemků, a to na Smíchově v Praze 5. Na dvacetihektarovém území brownfieldu se opět v konsorciu s Českými drahami chystá postavit Smíchov City. V roce 2014 developer vyhlásil na podobu první etapy architektonickou soutěž, v níž zvítězil brněnský ateliér Kuba & Pilař architekti. První fáze projektu se bude týkat severní části, kde se napojí na starší zástavbu Smíchova. Za urbanistickou studii celého území Smíchovského nádraží stojí ateliér A69 architekti. Studie se stala podkladem pro změnu územního plánu, kterou v květnu 2014 schválil magistrát. Developer nyní chystá dokumentaci pro územní řízení.

ZATÍM V OČEKÁVÁNÍ

Třetím drážním brownfieldem je nádraží Bubny v Praze 7 – Holešovicích, kde však platí stavební uzávěra. Vlastníkem území o rozloze 27 ha je nyní skupina CPI Property Group, která převzala v dluzích se topící skupinu Orco. Původní projekt, vytvořený bývalými vlastníky Orka, zahrnoval výstavbu 1,2 mil. m² nadzemních ploch – kanceláří, bytů, obchodního centra, ale i nemocnice a univerzity.

Celkem 20 ha zaujímá další rozvojové území – Rohanský ostrov v Praze 8. Pozemky vlastní hlavní město Praha a jsou na základě smlouvy o realizaci projektu k dispozici Konsorciu Rohan, v němž drží většinový podíl opět Sekyra Group. Spuštění projektu už developer ale několikrát posunul. Sekyra Group slibovala, že zahájí výstavbu první etapy za 1,5 mld. Kč už v roce 2012. Podle realizační studie z roku 2010 by měla zástavba území trvat téměř 20 let. V menší části stále platí stavební uzávěra, a to kvůli předchozí dostavbě silnic. Podle informací od developera probíhá územní řízení.

Oblasti plnou brownfieldů jsou také Malešice a Hostivař v Praze 10. Území s velkým přestavbovým potenciálem ohraničují ze severu, západu i jihu železniční tratě, na východě ulice Průmyslová a Kutnohorská. Záměrem územního plánu je přechod od průmyslového využití k polyfunkční zástavbě. Nevýhodou jsou však často překračované limity znečištění ovzduší i hluku podél Černokostelecké, Jižní spojky a Průmyslové. Velké bytové projekty v oblasti plánují např. rezidenční developere Ekospol a Skanska Reality.

Národní muzeum se architektonických úprav nedočká, antimonopolní úřad zrušil tendr

**Téma: Česká komora architektů
5.6.2017 e15.cz Strana 0 Novinky**

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zrušil architektonickou soutěž na řešení expozic a výstavních prostor v historické a nové budově Národního muzea, které se aktuálně opravuje. Muzeum postupovalo při vypsání soutěže netransparentně. Rozhodnutí je pravomocné a muzeum se proti němu neodvolalo.

Chyby měly podle ÚOHS vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Soutěžní podmínky umožňovaly, aby i soutěžní návrh, který nesplňoval závazné podmínky tendru, nebyl ze soutěže vyřazen. Vzhledem k tomu, že byly chyby už na samotném počátku soutěže, nebylo podle ÚOHS možné postupovat jinak, než soutěž vypsanou už před dvěma lety zrušit.

Všechny expozice Národního muzea v Praze se po generální rekonstrukci otevrou do poloviny roku 2020. Ke 100. výročí vzniku Československa příští rok v říjnu skončí stavba a v historické budově se otevře velká česko-

slovenská výstava. Do poloviny roku 2019 budou pro veřejnost zpřístupněny přírodovědecké expozice a o rok později i historické expozice v Nové budově.

Po otevření bude v historické budově zpřístupněno 90 procent prostor. Nový prostor pro velké exponáty muzeum získá zastřešením obou nádvoří. Vznikne tak i místo pro kavárnu, koncerty a společenské akce. Zpřístupněna bude kupole budovy s výhledem na celou Prahu.

Koncept historicko-přírodovědného muzea propojí obě budovy, muzeum bude mít několik návštěvnických okruhů. Zatím se k Nové budově muzea, objektu někdejšího Federálního shromáždění, při rekonstrukci buduje tunel. Opravy budou podle dostupných informací stát 1,6 miliardy korun.

Podívejte se na exkluzivní záběry ze stavby tunelu mezi Národním muzeem a bývalým Federálním shromážděním:

<http://www.e15.cz/clanek/1333317/narodni-muzeum-se-architektonickych-uprav-nedocka-antimonopolni-urad-zrusil-tendr>

Lidé připraví pocitovou mapu Rozdělova

Téma: Česká komora architektů

6.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 19 Střední Čechy
(ČTK)

Kladno

Obyvatelé kladenského sídliště v části Rozdělov vytvoří takzvanou pocitovou mapu, která toto místo pomůže zvelebit a oživit. Lidé mohou na webu www.pocitovemapy.cz

označovat například místa, kde se cítí dobře a kde naopak ne, kde tráví volný čas, která místa potřebují změnu nebo kde je třeba nebezpečný úsek pro cyklisty. Ke každému bodu lze dopsat komentář. Výsledkem bude materiál, který by měl být podkladem pro další kroky, například architektonickou soutěž na řešení konkrétních míst či problémů sídliště. Tvorbu pocitové mapy připravil ve spolupráci s městem místní spolek Halda. (

Úřad zrušil soutěž Národního muzea

Téma: Česká komora architektů

6.6.2017 Hospodářské noviny Strana 3 Události

ČESKO

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) zrušil architektonickou soutěž na řešení expozic a výstavních prostor v historické a nové budově Národního muzea, které se aktuálně opravuje.

Muzeum postupovalo při vypsání soutěže netransparentně. Chyby měly podle ÚOHS vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Rozhodnutí je pravomocné, muzeum se proti němu neodvolalo.

Část expozic chce řešit vlastními silami.

Nemáme tak otevřenou mysl, abychom veřejný prostor dokázali radikálně inovovat

Téma: Česká komora architektů
6.6.2017 Horácké noviny Strana 3 Publicistika
Vendula Krausová

TŘEBÍČ – Architekturu považuje za jeden z posledních renesančních oborů, před velkými investicemi by dal přednost důsledné údržbě. Stál u vzniku „chlupaté kostky“ britského pavilonu výstavy Expo 2010. Vlastní projekční kancelář zakládal v době vrcholící stavební krize a výrazy jako dopravní kolony ho v souvislosti s Třebíčí nutí k pousmání. Jaroslav Hulín je novým městským architektem. Prošel vícekolovým výběrovým řízením a do své funkce nastoupil 3. dubna.

*** Víte, čím jste výběrovou komisí, ve které usedl i někdejší třebíčský městský architekt Lubor Herzán, ve finále přesvědčil?**

To ne, to mi nikdo neřekl.

*** A co jste nabízel?**

Především svoji dennodenní skoro dvacetiletou zkušenost s Třebíčí. Protože jsem tady žil. Jiný architekt by se třeba v tuto chvíli teprve musel seznamovat s místními specifiky, které Třebíč má. Já už je znám. A nejen to, že je znám. Mám je rád. Na druhou stranu jsem tady profesně nikdy nepůsobil a nemám zde žádné vazby, které by mi někdo mohl vyčítat. Ani politické, ani s komerčními subjekty. I to je důležité, přicházet s určitou neutralitou.

*** Co je pro vás lákavého na profesi městského architekta?**

Velmi mě zajímá téma veřejného prostoru. A když vás něco zajímá, tak to chcete poznat ze všech možných úhlů. Jednou z možností je samozřejmě projektovat veřejné stavby. Jenže to nefunguje tak, že se otevřete kancelář a začnete projektovat. Někdo vám takové zakázky musí zadat. A k tomu je nutné nabídnout jisté know-how, které můžete nabýt zkušenostmi se zakázkami, ale i jinak. V konečném důsledku chci být odborníkem na veřejné stavby a veřejný prostor a abych tím odborníkem mohl být, musím se jim věnovat. Pozice městského architekta mi v tomto směru přišla velmi zajímavá, věřím, že mě může hodně obohatit. Zároveň doufám, že moje zkušenosti zas mohou pomoci městu.

*** Městských architektů přibývá, podle České komory architektů už takovou pozici zřizuje přes devadesát českých měst. V praxi ale narážejí na nedostatečně vymezené kompetence, práva i povinnosti i na tíhu politických argumentů, přebíjejících odbornou stránku věci. Jak na post městského architekta nahlížíte vy?**

Přirovnal bych to k roli zahradníka. Mohu zasadit semínko stromu a nechat ho růst. Pak mohu volit různé druhy zásahů, aby měl zdravou korunu. Někdy ho jen jemně zaštípnu, jindy mu je třeba přes sílu otočit a vytvarovat celou větev. A někdy ho mohu dokonce prořezat, a to dost radikálně. A stejně radikálně se mohu vyjádřit ke konkrétnímu záměru s tím, že není vhodný, a třeba tím městu ušetřit nemalé peníze. Opačný extrém je nechat růst strom bez zásahu. Však on také nějak vyrostě.

*** Už máte zmapovanou situaci v Třebíči, nedávné realizace ve veřejném prostoru nebo plánované záměry?**

To, jak některé dopadly, bych nerad hodnotil. Nezajímají mě ale z titulu svého výsledku, ale proto, že chci zjistit, kde v jejich přípravě mohlo být mé místo. Když se dělá jakékoli veřejné prostranství, ta nejsložitější práce je nakonec schovaná pod zemí. Mluvím o všech inženýrských sítích. A až je hotovo, dá se na ně dlažba. Jediné, co pak člověk vidí, je právě ta dlažba, které v ceně celého díla tvoří jen malou část. Jenže celá řada odborníků, která stavbu řeší z hlediska techniky, bezpečnosti a dopravy už nemá sílu pohlídat každý detail. Ocenili by, kdyby jim s tím někdo pomohl. Sami si přejí, aby byl výsledek co nejlepší, jenže pod tíhou všech složitých jednání, získávání vyjádření, povolení a razítek se nakonec nad detailem mávne rukou. Přitom kdyby se mu někdo věnoval, mohl by být výsledek mnohem lepší. A právě tam je má role.

*** Radnice se netajila tím, že by vás ráda viděla u přípravy projektu, který by dal novou tvář, smysl nebo využití prostoru autobusového nádraží. Možná i v širším kontextu celé Stařečky. Budete na přípravě architektonické, respektive urbanistické soutěže pracovat?**

Je to aktuální, ale rozhodně to není otázka půl roku. Je důležité se tomu místu věnovat, pravděpodobně by se to dalo řešit i formou soutěže. Jenže momentálně ani nevíme, co s touto plochou chceme udělat. A klasická soutěž o návrh nemusí být vždycky tou nejlepší formou, jak to zjistit. Dobrá je ideová soutěž, jenže pokud neposkytneme perfektní podklady, tak většinou ideje nebývají propracované z hlediska proveditelnosti a udržitelnosti.

*** Kde je tedy onen bod nula, ze kterého by bylo záhodno vykročit, pokud se má v této lokalitě něco změnit k lepšímu?**

Většinou se začíná analýzou, kde jsou slabá a kde silná místa. Dobré je také stanovit určité mezní varianty. Má jít o zelenou plochu, pokračování Libušina údolí? Nebo to má být kompletně zastavěná plocha? A čím? Navíc je nutné začít jednat s dotčenými subjekty, kterých je v tomto případě mnoho. Dělat architektonickou soutěž, jejíž výsledek pak nebude přijatelný, nemá smysl.

*** Třebíč, stejně jako některá další města v okolí stojí aktuálně před zásadní revitalizací svých hlavních náměstí. Zatímco Třebíč si svého architekta vybrala sama, Velké Meziříčí se vydalo cestou architektonické soutěže. V obou městech byl ale nakonec postup radnice kritizován. A přitom ani v jednom případě nepředložili architekti žádnou revoluci. Záměrně zjednodušují, ale v podstatě jde o předláždění.**

Ano, v Čechách nemáme tak otevřenou mysl, abychom veřejný prostor dokázali nějak radikálně inovovat. Typický postup je takový, že památkáři řeknou, kde byla v jakém historickém období jaká dlažba a my se ji tam pak snažíme vrátit. A řešíme jen, jak bude velká a jak ji poskládat. Odhlížíme od toho, že se po kamenné dlažbě třeba špatně jezdí na kole, že ji tehdy používali jen proto, že jiný materiál nebyl. V zahraničí je běžné, že se dláždí různými materiály, prostor se tak člení, ale ne příliš násilně. Každý povrch má ale svou funkci, hladší pro kola, místo ve stínu s hrubší ale pořád rovnou dlažbou ve stínu tak, aby tam bylo možné umístit kavárenský stůl. Doufejme, že část tohoto myšlení už se promítne do úpravy Karlova náměstí. V souvislosti s velkými investicemi bych ale rád upozornil na následnou údržbu. Nikdy jsem nikoho neslyšel o ní mluvit. Vždycky se jen za velké peníze udělá veřejná stavba nebo prostranství, a pak se do něj nedá ani koruna. Po dvaceti nebo třiceti letech máme jen zdevastovaný prostor, nebo stavbu, která je provozně nákladná. A tak se jde dělat soutěž, v tom lepším případě, na novou stavbu. Přitom průběžnou péčí a modernizací by se životnost podstatně prodloužila.

*** Kromě vzhledu veřejných prostranství se v Třebíči řadu let hovoří o nutnosti vybudování obchvatu města. Jste jeho zastáncem?**

Selským rozumem bych řekl, že není potřeba. Dopravní zácpy v Třebíči jsou spíš věcí k pousmání. Třebíč se přece dá z centra na její okraj přejít za patnáct minut, takže i kdyby auto popojíždělo jen krokem, je za patnáct minut na konci města. Jenže celý problém obchvatu je velmi komplexní záležitostí a existují města i vesnice, kterým jeho vybudování velmi pomohlo. Příkladem může být trasa na Velké Meziříčí, dál pak třeba město Kolín. Nikde tedy není řečeno, že dělat obchvat kolem města je špatně. Naopak se odborníci shodují na tom, že je dobrý pro transiitní dopravu, a dokonce i pro dopravu z jednoho konce města na druhý. Pro Třebíč by bylo pozitivní i to, že by se z průtahu městem mohly stát skutečné ulice, z Masarykova náměstí opravdové náměstí. Celému centru města by to velmi pomohlo, v tuto chvíli by totiž jakoukoli naši snahu o změnu v těchto místech blokoval fakt, že silnice I. třídy není naše. Pokud budu řešit jen strukturu města, centru to bezesporu pomůže. Ale na plánované trase obchvatu jsou i problémová místa, proto se také podepisovaly petice. Přiznám se, že sporné body neznám a nevím, jak vypadá současný projekt, ale nechtěl bych, aby se z Boroviny stala druholigová lokalita. Pokud někde vznikaly vyloučené lokality, byly vždycky za nějakou bariérou. Často byla takovou bariérou železnice, silnice nebo dálnice. A to bych byl opravdu moc nerad, kdyby Borovině hrozilo.

*** Jaký třebíčský veřejný prostor máte rád?**

Tady je spousta krásných míst. Třeba na Hrádku, nahoře na hraně svahu. Cesty tam nejsou renovované, ale nic to nemění na tom, že je odtud úžasný výhled a město máte jako na dlani, pod sebou jižní svah, což je příjemné. Je to teplá žula, ne ten studený kámen. Hodně mi připomíná pražskou Letnou, která

funguje o to lépe, že má své zázemí. Když se tedy nedávno řešilo budování zázemí na Hrádku, říkám nahlas, že to vůbec není špatně. Z těch novějších realizací mě příjemně překvapil obnovený průchod z Žerotínova náměstí k zámku a bazilice. Je u něj cukrárna a celé to působí velmi mile. Ne radikálně, ale mile. Když přijedete do Mikulova nebo do Znojma, je obdobně řešen celý střed města, zatímco tady je to jen takový kousek. Pár podobných míst by se dalo najít i v židovském městě. Zajímavý prostor je i před Pasáží a Fórem. Jde o zvláštní dědictví osmdesátých let, kdy se v architektuře objevuje proud, který si libuje v prostorové segregaci chodců od dopravy. Nejde o nějaký relikvium komunistické architektury, v Londýně je tak řešeno celé jižní nábřeží Temže. A svou hodnotu mají určitě i třebíčská sídliště. Je to prostor se zvláštním městským potenciálem, kterého se není třeba bát.

* A my se bojíme?

Ano, na rozdíl třeba od Vídně, kde je normální trávit víkendy ve městě, nejezdit nikam pryč, užívat si toho, že je všechno blízko, trávit volný čas ve městě. My máme pořád tendenci z měst utíkat, což stojí dost peněz i energie. Musíme udržovat chaty, chalupy i auta. Myslím si, že i Třebíč by měla víc posilovat svoji městskost.

*** Podmínkou účasti ve výběrovém řízení na pozici městského architekta v Třebíči byla i určitá dálka vlastní projekční činnosti. Vy jste se do samostatného podnikání pustil v roce 2009 v době vrcholící ekonomické krize, která se významně dotýkala právě stavebnictví.**

Ano, společně se svými kamarády jsme si úvodní krůčky odbyli ještě za krize. Brali jsme vlastně jakoukoli zakázku, která šla kolem. Často se jednalo o rekonstrukce domů, což je práce, kterou máme pořád rádi a které se z velké části věnujeme dosud. Postupně jsme se začali věnovat veřejným zakázkám a veřejnému prostoru. Hodně nás baví dělat sportovní stavby. Zajímavé byly i veřejné soutěže na pavilony zoologických zahrad. Jsou to stavby, které nemají danou žádnou přesnou typologii. Třeba pavilonů pand je na světě jen pár a nikdo přesně neví, co je pro ně ideální. Takže je tam prostor pro určité komplexní uvažování. My jsme totiž často uvízli v určitém způsobu uvažování. Když potřebuju překonat řeku, je potřeba postavit most. Ale je skutečně potřeba? Vždyť můžu použít loď, přívoz, lanovkou, můžu řeku přeletět, podplavat... Architektura je zkrátka rovnice o velké spoustě neznámých. A řešení takové rovnice si vyžaduje komplexnější přístup.

Jaroslav Hulín

(*1981 Třebíč), absolvent ČVUT Praha, studoval TU Delft, jako stážista působil v Janově v kanceláři Renza Piana, pracoval také pro londýnskou společnost Arup v Advanced Geometry Unit pod vedením Cecila Balmonda a ve studiu Thomase Heatherwicka, se kterým se podílel na projektu britského pavilonu pro Světovou výstavu v Šanghaji, žije v Praze, v roce 2009 založil společnost Echorost Architekti, vyučuje na Fakultě architektury ČVUT.

Komise už vybírá, jak se opraví hotel a vysílač na Ještědu

Téma: Česká komora architektů

6.6.2017 Liberecký deník Strana 3 Liberecko/Z regionu

(red)

Liberec – Na konci června by mělo být jasné, podle kterého návrhu bude probíhat pietní obnova horského hotelu a televizního vysílače Ještěd. Tu plánují České radiokomunikace jako vlastník objektu spolu se spolkem Ještěd 73 a Libereckým krajem.

Opravu nutně vyžadují především dožilé technologie a opláštění vysílače. Architektonické soutěže se na přímou výzvu zúčastnilo sedm architektonických ateliérů. Konkrétně jde o ateliér Jiřího Bučka z Liberce, odkud je i další oslovený architekt Petr Stolín. Dále byl vybrán do soutěže ateliér Ondřeje Císlera z Prahy, Tomáše Hradečného rovněž z Prahy, Kamila Mrvy z Kopřivnice, Jiřího Krejčíka z Hradce Králové a Jana Šépky z Prahy. Odborná komise se pak skládá z Otakara Binara, Miroslava Masáka a Jiřího Suchomela, podle kterých se v soutěži sešly velmi zajímavé návrhy.

Student VUT navrhl nový interiér Domu pánů z Lipé v centru Brna

Téma: Česká komora architektů

6.6.2017 jihomoravskenovinky.cz Strana 0 regiony

Dvorana historického Domu pánů z Lipé na náměstí Svobody dozná změn. Možnou novou podobu interiéru navrhl student Fakulty stavební VUT v Brně Lukáš Mydlár, který se stal vítězem ideové architektonické soutěže, do které se zapojili studenti dvou fakult brněnské techniky.

Do nové podoby historické dvorany plánuje firma absolventa VUT Radima Jančury investovat v následujících 2–3 letech až deset milionů korun.

„Hlavní myšlenkou mého návrhu bylo plynulé propojení dvorany s kavárnou. Snažil jsem se efektivně využít každý, i zdánlivě neatraktivní prostor, a vytvořit tak možnost plynulého provozu dvorany i při odlišném využití jako jsou plesy, kurzy, prezentace apod. Taktéž jsem v návrhu nabídl možnost, jak by bylo možné vyřešit některé technické nedostatky budovy,“ uvedl Lukáš Mydlár, student oboru Architektura pozemních staveb z Fakulty stavební. Jako vítěz soutěže získá za svůj návrh zájezd do New Yorku pro dvě osoby.

Do interní ideové soutěže se přihlásilo celkem 7 studentů z Fakulty architektury a Fakulty stavební, kteří hledali novou podobu dvorany, v níž sídlí kavárna JET CAFÉ, prodávají se zde jízdenky na spoje REGIOJET a stovky lidí tu denně prochází z náměstí Svobody na ulici Veselou, nebo míří za nákupy přímo do Domu pánů z Lipé. Studenti dostali za úkol navrhnout rozložení prostoru dvorany, jeho nasvícení, rozvržení mobiliáře a kompletně vyřešit vnitřní prostor kavárny, která ve dvoraně sídlí.

„Návrh Lukáše Mydlára prezentuje vtažení barového pultu kavárny do dvorany, což je pozitivní prvek pro oživení prostoru a zároveň usnadňuje obsluhu návštěvníků. Práce rovněž ukazuje jednu z možných variant stínění stropu i prosklené plochy,“ zhodnotila vítězný návrh architektka Yvona Geržová, se kterou student práci konzultoval. Nový interiér Domu pánů z Lipé stávající využití prostor nezmění: už při zadání soutěže bylo zřejmé, že návrh nesmí zasáhnout do památkově chráněné stavby.

„Návrh Lukáše Mydlára se nám líbil nejvíce, protože asi nejlépe odpovídá duchu, kterým chceme, aby Dům pánů z Lipé na návštěvníky a taky naše zákazníky a zaměstnance působil. Přiznáváme ale, že také další návrhy nás velmi zaujaly a výsledná podoba realizace, kterou plánujeme v horizontu následujících dvou až tří let, bude s největší pravděpodobností kombinací prvků také dalších studentských prací,“ říká Aleš Ondrůj, tiskový mluvčí STUDENT AGENCY a RegioJet.

Dům pánů z Lipé vznikl zhruba v polovině 13. století a od té doby vystřídal mnoho majitelů, vč. Čeňka z Lipé, po kterém dodnes nese své jméno. V roce 2002 byl dům kompletně zrekonstruován jeho současným majitelem je společnost DPL Real, člen Holdingu STUDENT AGENCY.

Jihomoravskenovinky.cz informovala Mgr. Radana Kolčavová, tisková mluvčí Vysokého učení technického v Brně.

<http://www.jihomoravskenovinky.cz/zpravy/regiony/student-vut-navrhl-novy-interier-domu-panu-z-lipe-v-centru-brna/>

KALEIDOSKOP

Téma: Česká komora architektů

7.6.2017 Doma DNES Strana 5 Aktuality

HOBBYI

* Rodina a volný čas, výstaviště

* 9. - 11. 6., LOUNY 7. ročník prodejní a kontraktační výstavy pro rodinu a volný čas. Součástí budou například suvenýry z cukru nebo poznávací hry pro děti. Výstava je spojena s Autosalonem Louny.

ARCHITEKTURA I

* O prestižní Českou cenu za architekturu se uchází celkem 249 projektů. Téměř polovina přihlášených prací v druhém ročníku soutěže byla dokončena vloni. Z regionů vede tradičně Praha s třetinou přihlášených, na druhém místě je Jihomoravský kraj. Nejméně přihlášených staveb je z Olomoucka, jediné Karlovarsko v zastoupení chybí. Převažují stavby pro bydlení. 12. června Česká komora architektů představí v pražské kulturní zóně Pragovka 50 prací, které postupují do užšího výběru.

Aktuální informace k památkovým kauzám a programu Klubu za starou Prahu: www.zastarouprahu.cz

Po vlně kritiky Ústí nakonec zrušilo výběrové řízení na městského architekta

Téma: Česká komora architektů
7.6.2017 Ústecký deník Strana 3 Ústecko
KRISTIÁN ŠUJAN

Architekt prý nebude mít reálné pravomoci a vliv na rozvoj města. Magistrát to ale odmítá.

Ústí n. L. – Ústecký magistrát zrušil výběrové řízení na městského architekta.

Radní dali na stanovisko skupiny ústeckých architektů a inženýrů (Snaipr-ul) i zastupitele Davida Daduče. Těm se nelíbila hlavně krátká lhůta, během které se mohli zájemci přihlásit.

Výběrové řízení mělo probíhat od 17. do 30. května, tedy pouhé dva týdny. To je podle Snaipr-ul naprosto nedostačující doba pro to, aby se mohl přihlásit jakýkoli kandidát s dobře připravenou koncepcí dalšího rozvoje města.

„Žádám o takový postup, který zvýší průhlednost a věrohodnost výběrového řízení a výrazně posílí šanci, že na post městského architekta přijde odborně zdatný a morálně pevný člověk. Jsem zároveň připraven k diskusi o vhodném postupu směřujícím k výběru městského architekta,“ uvedl David Daduč.

Město přiznalo, že došlo k pochybení. „Výběrové řízení zrušíme a vypíšeme znovu na delší dobu, zhruba na měsíc,“ řekl náměstek primátorky Pavel Dufek.

NIKDO SE NEPŘIHLÁSÍ

Podle skupiny ústeckých architektů a inženýrů navíc zařadili ústečtí radní místo architekta ve struktuře magistrátu tak, že jde o neatraktivní pozici bez reálných pravomocí a vlivu na rozvoj města. Na takovou funkci se prý nikdo z renomovaných architektů nepřihlásí. „Město toto výběrové řízení nijak nepropaguje.

Pomineme-li to, že výzva neobsahuje informace o pracovním úvazku, zodpovědnosti a pravomocech, neobsahuje především žádné informace o složení výběrové komise, která bude odborně posuzovat koncepci, kterou mají uchazeči předložit,“ zmiňují architekti, kteří odkazují na sousední Děčín.

Tam před několika týdny vybrali jako městského architekta ve výběrovém řízení renomovaného architekta, teoretika a pedagoga Fakulty architektury ČVUT Ondřeje Beneše. „Výběrové řízení trvalo víc než dva měsíce, bylo důkladně propagováno a inzerováno v celé republice a v předem známé výběrové komisi zasedli místní politici společně s předními českými architektky včetně zástupců České komory architektů,“ sdělila mluvčí děčínského magistrátu Markéta Lakomá.

Podle Snaipr-ul už v březnu architekti městu Ústí předložili návrhy, jak vytvořit respektovanou pozici městského architekta a zajistit odpovídající výběrové řízení.

NA PLNÝ ÚVAZEK

Sám Dufek ovšem uvádí, že pozice městského architekta požadovanou váhu i dostatečné pravomoce mít bude. „Bude navrhovat koncepci rozvoje města, ale i zpracovávat podklady pro usměrňování dalšího urbanistického rozvoje města, vyjadřovat se ke všem zásadním otázkám územního rozvoje z hlediska urbanistických a architektonických hodnot v území, záměrů a koordinace,“ podotkl Dufek.

Dosud s městem spolupracují tři architekti na dohodu. „Je tedy potřeba mít jednoho člověka na trvalý pracovní poměr, který nebude docházet jen na částečný úvazek jako v jiných městech, a bude se podílet na tvorbě nového územního plánu,“ dodal Dufek.

Co bude mít městský architekt na práci? navrhuje koncepci rozvoje města? formuluje požadavky k zadání pro zpracování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů, formuluje požadavky na kompoziční uspořádání sídel a krajiny? zpracovává podklady pro usměrňování dalšího urbanistického rozvoje města, vyjadřuje se ke všem zásadním otázkám územního rozvoje z hlediska urbanistických a architektonických hodnot v území, záměrů a koordinace? poskytuje orgánům města a odborům Magistrátu města Ústí nad Labem odborný servis při řešení problémů z oblasti urbanismu a rozvoje města? zpracovává jednoduchá urbanistická a architektonická řešení pro lokality ve městě? účastní se práce v projektových týmech a pracovních skupinách sestavených z rozhodnutí orgánů města k řešení konkrétních problémů

Předsedkyně poroty České ceny za architekturu: Úroveň tuzemských architektonických škol je vysoká

Téma: Česká komora architektů

7.6.2017 magazin.aktualne.cz Strana 0 Bydlení
Bydlení

Užší výběr mezinárodní poroty České ceny za architekturu bude představen 12. června. O držiteli letošní České ceny za architekturu rozhodne sedmičlenná

O držiteli letošní České ceny za architekturu rozhodne sedmičlenná mezinárodní odborná porota. Na post předsedkyně byla porotci zvolena renomovaná nizozemská architektka Marianne Loof, která je partnerkou známého architektonického studia LEVS architecten v Amsterdamu.

Marianne Loof bezprostředně po absolutoriu Delft University of Technology v roce 1989 založila s Jurrianem van Stigtem v Amsterdamu Loof & van Stigt Architecten, od roku 2005 je partnerem společnosti LEVS architecten.

Realizovala projekty nejrůznějšího zaměření, od rozsáhlých rezidenčních záměrů, například nedávno dokončené apartmánové bydlení Square v centru Amsterdamu nebo koncept zástavby pro 17 tisíc lidí u ruského města Kazaň, až po školy nebo stavby z nepálených cihel pro kmen Dogonů v Malí.

Jejím cílem je vytvářet dobře fungující budovy, které jsou krásné, neškodí životnímu prostředí, slouží svému účelu po mnoho let a ve kterých se lidem dobře pracuje a žije.

Marianne Loof byla v letech 2007 až 2009 hostující lektorkou na Fakultě architektury ČVUT. "V LEVS máme vysoké procento studentů a zaměstnanců z Evropy, a to i z českých univerzit a ze Slovenska. Celkově oceňujeme vysokou úroveň dovedností, jako je kreslení a práce s počítačem. Také úroveň vzdělání je vysoká, ale v oblasti sociální a architektonické diskuse je izolovanější," hodnotí vzdělávání na českých architektonických školách.

Architekti v České republice jsou podle ní také více orientovaní na soukromé zakázky, toto malé měřítko projektů je odlišné než v Nizozemsku. "U nás vedeme studenty k tomu, aby byli analytičtí, měli svůj jasný názor a neviděli architekturu a design jen jako umění, ale jako společenskou sílu," uzavírá.

O vítězství ve 2. ročníku prestižní soutěžní přehlídky, vyhlášené Českou komorou architektů (ČKA), se uchází 249 přihlášených prací. Dalšími členy poroty jsou Matija Bevk (Slovinsko), Eelco Hoofman (Nizozemsko/Skotsko), Jiří Oplatek (Česká republika/Švýcarsko), Jakub Szczyński (Polsko), Doris Wälchli (Švýcarsko) a Lubomír Závodný (Slovensko).

V těchto dnech porota vybírá z prací přihlášených do aktuálního ročníku České ceny za architekturu užší okruh realizací, které budou představeny na nominačním večeru 12. června. Slavnostní galavečer, na němž z tohoto výběru vzejde přibližně deset finalistů včetně laureáta České ceny za architekturu, se uskuteční 27. listopadu 2017.

<https://magazin.aktualne.cz/bydleni/ceskemu-skolstvi-chybi-sirsi-socialni-a-architektonicka-disk/r-dacd0eaa49fd11e791210025900fea04/>

Mrzí mě, že z Lesné zmizela centra

Téma: Česká komora architektů

9.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 16 Brno a jižní morava

Jana Soukupová

Brněnský architekt a spoluautor jednoho z nejatraktivnějších sídlišť Viktor Rudiš dnes slaví 90 let

Právě dnes se dožívá devadesátky uznávaný brněnský architekt Viktor Rudiš. Vitální a stále se o veškeré dění zajímaví tvůrce dostudoval architekturu v 50. letech minulého století, tedy v době komunistického režimu. Navzdory tomu má za sebou dílo, za které se v žádném případě nemusí stydět. „Jeho“ brněnské sídliště Lesná je dnes oceňováno jako jedno z nejlepších v republice, velký úspěch měl také podle jeho návrhu postavený československý pavilon na světové výstavě Expo 1970 v japonské Ósace.

Přítom k architektuře se dostal víceméně náhodou. „Můj tatínek, dědeček i moji strýcové byli právníci, takže moje budoucnost měla být jasná,“ vypráví architekt, jak ho za války po prověrkách vyhodili z klasického gymnázia na dnešní třídě Kapitána Jaroše, takže pak jej maminka přihlásila „hned za roh“ na stavební průmyslovku.

* U vás v rodině opravdu nebyli žádní architekti?

Jeden ano. Bratr mé maminky byl významný brněnský architekt Evžen Škarda. A právě on mě po průmyslovce poslal na fakultu architektury. Tehdy to bylo snad nejlepší období této brněnské školy, na které učili Bohuslav Fuchs, Bedřich Rozehnal, Jiří Kroha, Vincenc Makovský, samé velké osobnosti s autoritou. A já jsem pak i díky nim fakultu absolvoval se zájmem. Hned po ní jsem dva roky pracoval v brněnském Výzkumném ústavu výstavby a architektury, odkud jsem musel odejít z kádrových důvodů, a začal jsem pracovat ve Stavoprojektu Brno.

* A to bylo pro vás správné místo?

Ano, tam jsem patřil. Začal jsem u architekta Otakara Oplatka, kde se projektovalo Janáčkovo divadlo. Byla to velice zajímavá práce, protože se řešil návrh nového divadla podle vítězného projektu architekta Jana Víška, který Oplatek spolu s námi musel připravit pro realizaci. Myslím si, že jeho úsilí dopadlo dobře.

* Na spadnutí už byla pak i výstavba sídliště Lesná, které se díky konceptu a zeleni řadí mezi nejatraktivnější části Brna. Jak jste se k této práci dostal?

Přešel jsem k Františkovi Zounkovi, který na projekt Lesné sestavil skupinu čtyř architektů. On šéfoval, chodil vyjednávat a staral se o podobu bytových domů. Mirek Dufek dělal hlavně školy. Já jsem měl v náplni celkový model sídliště, vnější terénní úpravy a jeho některá centra a Ladislav Volák projektoval bytovky. Byli jsem docela harmonická a vyvážená parta, všechno důležité jsme řešili na společných schůzích.

* Ta vaše centra se zachovala dodnes?

Mnou navržené centrum Polana v horní části sídliště už neexistuje. A bylo bohužel nejlepší, uvnitř s plastikou Miloslava Chlupáče, která také zmizela neznámo kam. A druhé je Obzor, které zatím stojí, ale už je nachystaný projekt na jeho přestavbu.

* Takže místo obou vašich center budou bytové domy?

Přesně tak. Centra totiž i po listopadu 1989 patřila Restauracím a jídelnám. Samozřejmě že ty objekty rychle ztrácely svou funkci. Nejdřív zanikly samoobsluhy, pak knihovny, kulturní sály, restaurace a služby, které neměl kdo provozovat. Takže Restaurace a jídelny objekty prodaly developerům, kteří si koupili vlastně jen staveniště pro bytové domy. To až v poslední době vzniklo na Lesné aktivní občanské sdružení, které má o svoje sídliště zájem a stará se o jeho vývoj. Bohužel pozdě.

*** To tedy jejich zásluhou byly před několika lety renovovány okrasné venkovní zdi od Bohumíra Matala, Čestmíra Kafky, Jánuše Kubička, Sylvy Lacinové a Pavla Navrátila, samých předních výtvarníků oné doby?**

Hlavní podíl na tom měl brněnský odbor kultury, který renovaci zdí zadal restaurátorům. Na umělecká díla se v těch dobách musela povinně dát nějaká procenta z celkového rozpočtu výstavby.

*** Kouzlo Lesné je kromě výtvarných artefaktů dáno hlavně tím, že lidé z bytů nekoukají na protější panelák jako třeba v Líšni nebo v Bohunicích, ale do zeleně, což je zásluha vašeho velkorysého řešení, jaké bylo ještě v 60. letech možné. Neexistoval takový tlak na hustotu bytů na hektar. A co domy na Lesné, jsou podle vás pořád stejné?**

Také ne, jejich celkový výraz změnila betonové lodžie, které si majitelé vesměs nechávali přistavět. Na několika domech byla pak nadstavěna patra, což je také dost změnilo. Je ovšem třeba počítat s tím, že věci se zkrátka mění. Že ale zmizela ona centra, kde se mohli lidé scházet, měli blízko různé služby potřebné pro bydlení a večer se tam svítilo, mě mrzí mnohem víc.

*** Vaším dalším velmi známým dílem je pavilon pro světovou výstavu Expo v Ósace v roce 1970. Ten se připravoval ve svobodnější době kolem pražského jara, ale pak prý vás nastupující normalizační moc ani nepustila na slavnostní zahájení. Jak to bylo?**

Mými spoluautory návrhu pavilonu byli Aleš Jenček a Vladimír Palla, se kterými jsem se po necelý rok jeho stavby v Japonsku po třech měsících střídal. Byl jsem tam jako první, protože jsem měl na starost právě výstavbu a jako jediný jsem se s Japonci domluvil anglicky. Ale na otevření už tam mohl být jen Vladimír Palla. Expozice sama se skládala z výtvarných objektů od významných českých výtvarníků připravených pro ten účel podle libreta tehdejšího ředitele Domu umění Adolfa Kroupy a brněnského básníka Jana Skácela.

*** Který si pak léta oficiálně ani neškrtil...**

To je pravda, ale libreto tihle dva pánové vymysleli úžasně. Bylo založeno na času lidského života, jenž se dělí na čas radosti, úzkosti a naděje. Což byl odraz oné doby, roku 1969, tedy už po okupaci naší země. Náš pavilon měl úspěch, prošlo jím na deset milionů lidí, tedy vlastně co do počtu celá Česká republika. Ale už při zahájení se u nás doma výstava brala jako nepřátelský akt. Rudé právo napsalo, že jde o provokaci za dělnické peníze. Jinak bylo zakázáno o výstavě cokoliv konkrétního publikovat a po celých dalších dvacet let se o ní prakticky nemluvalo.

*** Odesli to také zúčastnění výtvarníci?**

Ano, někteří měli pak potíže. Například sochař Vladimír Janoušek, který dnes už nežije, tam měl velký železný objekt Hrozba války, jemuž se přezdívalo Vstup vojsk. To byla jasná narážka na okupaci. Nebo Stanislav Libenský s Jaroslavou Brychtovou navrhli velkou skleněnou plastiku Řeka života, která začínala potůčkem a na konci z ní byla zamrzlá řeka, do níž Libenský dokonce otiskl vojenskou botu, kterou musel na poslední chvíli vyšmirglovat. Pikantností je, že na Expo 1958 v Bruselu byla slavná socha Sbratření od Karla Pokorného, na níž se dělník objímá s rudoarmějcem, a ta se na poslední chvíli ocitla i v Ósace, aby se utlumilo poselství naší expozice. Takže ta socha tu dobu vlastně zarámovala.

*** Slíbila jsem vašim kolegům architektům, že se vás zeptám i na současné Brno, konkrétně zda se má přesunout hlavní vlakové nádraží. Co vy na to?**

Od počátku mám zcela jasný názor, že by nádraží rozhodně mělo zůstat v centru jako všechna hlavní nádraží evropských měst. Odsun nemá žádný smysl. Nejdůležitější je přece pohodlí cestujících, což vidíme právě dnes, kdy dráhy musely kvůli opravám zprovoznit jako náhradní takzvané dolní nádraží mimo centrum. Každý si na něm může zkusit a ověřit, jaké to je. Jen se obávám, že finální rozhodnutí mohou ovlivnit protichůdné zájmy a že nebude snadné celou otázku jednoznačně vyřešit.

Profil Viktor Rudiš * Narodil se 9. června 1927 v Brně, kde vystudoval průmyslovou školu stavební a fakultu architektury. * Od roku 1958 pracoval ve Stavoprojektu Brno, kde se stal spoluautorem sídliště Lesná. Je rovněž tvůrcem podoby československého pavilonu na světové výstavě Expo 1970 v japonské Ósace. * Po roce 1990 založili se synem ateliér, s nímž se například stali autory hotelu Holiday Inn v Brně, rekonstrukce a dostavby

pavilonu G na zdejší výstavišti či bytových domů v Litomyšli. * V roce 2011 Rudiš za svou práci a charakterní postoje dostal nejvyšší české ocenění pro architekta od České komory architektů.

Zoo chystá nový domov i pro pandy

Téma: Česká komora architektů
9.6.2017 Lidové noviny Strana 4 Domov
ELIŠKA NOVÁ

Pražská zoo představila podobu expozic pro pandy velké a pro lední medvědy. Kdy se otevřou, zatím není jasné. Zahrada se obává odporu městské části Troja, které se nelíbí ani plánovaný nový pavilon pro gorily.

PRAHA Jen málokteré zvíře v Česku vzbudilo v poslední době takový rozruch jako panda. Ohrožený druh medvěda, kterého má ve svém logu Světový fond na ochranu přírody, se stal v tuzemsku především záležitostí politickou. Panda se změnila ve zkratku pro veškeré česko-čínské vztahy, které jedni vzývají kvůli byznysu, druzí zatracují kvůli klanění se komunistickému režimu.

Pražská zoo teď představila nový domov pro pandy velké. I když ředitel zahrady Miroslav Bobek stále raději říká expozice pro asijské medvědy. Pandy a jejich propůjčování do světových zoologických zahrad jsou výhradně v diplomatické režii. „Nemyslím si, že by si to Čína rozmyslela, ale pokud by se tak stalo, máme samozřejmě náhradní plán. Měli bychom tam asi jiné asijské medvědy. Dokázali bychom udělat ten prostor atraktivní i tak, ale samozřejmě panda velká je panda velká,“ řekl včera Bobek.

Pandy by se měly usídlit na místě, které dnes obývají lední medvědi. Expozice by však měla být větší, a proto zabere i přilehlý výběh klokanů.

Kromě černobílých medvídků by tady měli najít nový domov také languři čínští, zlatavé opice, které zatím žádná zoo mimo Asii nechová. Součástí komplexu, který vyjde na 200 milionů korun, by měla být také čínská restaurace.

Pandy lákají návštěvníky

Pandy by v Praze měly žít v členitém kopcovitém venkovním výběhu s brouzdalištěm a potokem. Pražská zoo, která nedávno uvítala šedesátimiliontého návštěvníka, čeká, že pandy prudce zvednou návštěvnost. Třeba belgickou Pairi Daiza Zoo v Cambronu navštívilo po otevření pandária o 40 procent lidí víc. Meziročně vzrostl počet lidí o 12 procent.

Novinkou bude v Praze také expozice Arktida, která poskytne útočiště ledním medvědům. Přestěhovat by se měli do chladnějšího prostředí v zoo. Současná expozice byla vybudovaná ve 30. letech minulého století, kromě toho, že je zastaralá, je také orientovaná jižním směrem.

Výběh pro lední medvědy bude mít dvě části, pro samce a samici. Návštěvníci je také nově budou mít šanci sledovat z podvodního tunelu.

V Arktidě se usídlí také tuleni, kteří v pražské zoo nejsou od 60. let. Dále tady budou mít domov i severští ptáci. Tato expozice by měla stát 150 milionů korun.

Podoba obou pavilonů vzešla z urbanisticko-architektonické soutěže. Kdy by se mohlo začít s jejich výstavbou, je zatím spíš otázka úvah. „Koncem roku 2019 bychom teoreticky mohli mít stavební povolení pro obě expozice,“ odhaduje vedoucí stavebního oddělení zoo Jiří Kotek.

Strach z Troji

Zoo má oprávněnou obavu, že by její plány mohla překazit městská část Troja. S tou zahrada už měsíce bojuje kvůli novému pavilonu goril. Zoo je chce přemístit především kvůli povodním, které primáty ohrožují. Troja se proti záměru odvolala. Pražský magistrát její námitky před měsícem zamítl. „Zastupitelstvo Troji bude rozhodovat o dalším postupu a s celou věcí se pravděpodobně obrátí na soud. To samozřejmě vzbuzuje obavy i u expozic, které teď představujeme,“ bojí se Bobek. Gorily teď sice mohou do protipovodňové věže, jenže v roce 2013 byla málem zaplavená i ta.

Troja argumentuje poškozením krajinného rázu a zničením dálkových výhledů. Obává se ale také toho, že se po otevření nového pavilonu pro oblíbené primáty zvýší návštěvnost a do městské části tak stavba přitáhne větší dopravu. Zoo přitom počítá s otevřením nového vchodu z druhé strany zahrady. Tím, že by byl jen kousek od nového pavilonu goril, stejně tak kousek od Údolí slonů, by podle Bobka řadu lidí přitáhl právě tento vchod. „Troja jde blokováním nového pavilonu tak trochu sama proti sobě, protože spojením atraktivních

expozic a tramvaje se řeší i problémy Troji z hlediska dopravního zatížení," řekl minulý týden v rozhovoru pro LN Bobek.

Nové příbytky pro pandy

a lední medvědy Pražská zoologická zahrada představila podobu dvou nových pavilonů. Kdy budou stát, zatím není jasné. Půjde-li vše příznivě, zahrada může získat stavební povolení koncem roku 2019.

Expozice pand velkých Expozice pand velkých (A) má stát na místě, kde jsou v současnosti lední medvědi. Kromě nich by se zde měli usídlit také primáti languři čínští, které nechová žádná zoo mimo Asii. V architektonické soutěži uspěl návrh společnosti AND. Náklady se vyšplhají na 200 milionů korun.

Optimistické stavění

Téma: Česká komora architektů

12.6.2017 Respekt Strana 52 Kultura architektura

karolína vránková

Ročenka Česká architektura: situace se lepší a kvalita roste

To, co se dnes děje v české architektuře, dokládá, že společnost je radostnější," stojí v úvodu nové ročenky Česká architektura. Optimistický tón není zvykem, když se hovoří o stavu architektury v Česku. Letos se však v ročence pojmenovává hned několik potěšujících skutečností. Například to, že soukromí investoři, ale i města, muzea nebo parlament poznají a chtějí kvalitní architekturu. Aspoň občas.

Zadání a formát ročenky jsou vždycky stejné: jeden architekt dostane od obecně prospěšné společnosti Prostor úkol vybrat ze staveb dokončených za poslední dva roky třicet pět nejlepších. Výsledek ovšem dává vyniknout výběru, který je osobní a pokaždé přináší jiný vzkaz. Letošní autor Antonín Novák (1963) je z generace, která je se stavem české architektury spíš nespokojená, je vůči němu kritická, skeptická. Také většina vyfotografovaných prací je od architektů střední a starší generace. O to větší překvapení je, že přináší dobré zprávy.

Novák začínal ještě za socialismu, navrhoval tehdy vesnické prodejny. Krátce po revoluci pobýval ve Vídni a pak v roce 1991 založil s Petrem Valentou kancelář DRNH. Asi nejnámější jsou jejich bazény v Brně na Kraví hoře a v Litomyšli, které nabídly alternativu k barevným akvaparkům – modernistické plavání ve střizlivých kulisách. Nejen díky nim jsou dnes na české architektonické špičce.

Zároveň to znamená, že Antonín Novák již v architektuře hodně zažil a může srovnávat. Pamatuje divoká devadesátá léta, kdy se slibovalo a neplnilo a nejméně ze všeho rozhodovaly příbuzenské vztahy majitelů stavebních firem. I krizi stavebnictví na konci nultých let, kdy nebyla práce a veřejné zakázky se rozdělávaly tomu, kdo nabídl nejnižší cenu; nejméně se pochopitelně šetřilo na návrhu a málokdy došlo na promyšlené koncepční projektování. A viděno z této perspektivy je to prý momentálně mnohem lepší: „Teď to konečně vypadá, že architektura je vyžadována.“

Nejméně to platí v rodinném bydlení. „Vzít si na rodinný dům lepšího architekta, to už je skoro standard,“ myslí si Novák. Kvalitních rodinných domů viděl při výběru tolik, že se je paradoxně rozhodl do ročenky až na výjimky nezařadit. Ale zájem o architekturu jde i za rámec vlastního hnízda. „Už i starostové vědí, že stavět za nejnižší cenu je nesmysl,“ říká a vyzdvihuje, že jako způsob výběru se dnes častěji uplatňuje architektonická soutěž.

Přesvědčit veřejné investory, že jde o nejlepší cestu ke kvalitnímu návrhu, to je teď asi největší téma architektonické obce. A ročenka ukazuje, že to zatím není běžné. Z patnácti veřejných staveb uveřejněných v knize vzešlo z architektonické soutěže o nejlepší návrh nanejvýš pět. Zato je zde i případ, kdy si svou malou soutěž uspořádal sám soukromník – tak vznikla přestavba statku v Manešovicích.

A ještě jedna věc je na ročence zajímavá: snaha pozitivně orámovat postavu „bohatého investora“. To je v příběhu české architektury spíš antihrdina, který si za své peníze staví opulentní vily za vysokou zdi. Tady je ale představen jako člověk s vkusem (soukromá vila v Chorvatsku od architekta Zdeňka Fránka) a také jako někdo, jehož peníze jsou „s radostí vloženy tak, aby prospěly lidem“.

Příklady je v knize několik: přístavba ve tvaru vzducholodi v Centru současného umění DOX (investovali akcionáři DOXu, majitelé finanční společnosti RSJ Václav Dejčmar, Libor Winkler a Karel Janeček a stavitel Leoš Válka, architekti byli Martin Rajniš a David Kubík), rekonstrukce a dostavba Vrbatovy boudy v Krkonoších (majitel je Martin Wichterle, vlastníci strojírenské továrny a dalších podniků, navrhlo studio IXA) nebo obnova Jiráskových sadů v Litoměřicích, který zaplatila spolu s městem nadace Proměny těžaře Karla Komárka (navrhl Ateliér zahradní a krajinářské architektury).

Ročenka přináší také postřehy z různých oblastí výstavby a letos zde najdeme průřez všemi architektonickými žánry. Jsou tu i dočasné stavby, například působivá instalace, která loni obestavěla Samsonovu kašnu v Českých Budějovicích, takže z náměstí jako by zmizela (autor Jan Šépka). Je tu překvapivě i nákupní centrum. A to dokonce jedno z nejkontroverznějších, Quadrio na pražské Národní třídě (Jakub Cigler Architekti). Odpůrci Quadria by nesouhlasili, Novák přináší argumenty pro. Vyzdvihuje mix funkcí; nejen nakupování, ale také kanceláře a byty. Dále návaznost na městský kontext, veřejnou pasáž a sochu na veřejném prostranství.

A je tu i nový hřbitov v Dolních Břežanech (Ateliér zahradní a krajinářské architektury) – zřejmě jediná stavba svého druhu, která u nás za poslední roky vznikla. Zatím je tam jen několik hrobů a slouží převážně jako park.

Třicet pět pečlivě projektovaných a provedených staveb bylo vybráno z dvou set padesáti, které stály za pozornost. Jak se ovšem v ročence dočteme, loni bylo v ČR vydáno 83 340 stavebních povolení – a tenhle poměr nezavdává zrovna důvod k radosti milovníků architektury. Antonín Novák přesto považuje situaci v mnoha ohledech za dobrou a stabilizovanou: přibývá míst, kde je možné pozorovat, jak architektura přispívá k lepší kvalitě života. „Optimismus je oprávněný,“ opakuje.

DŮM

Téma: Česká komora architektů
12.6.2017 Respekt Strana 58 Kultura

Do soutěže o Českou cenu za architekturu přihlásili jejich autoři celkem 249 děl. Nejrůznějších, investice jsou to za stamiliony, nebo také za několik tisíc. Asi nejmenší stavba je kaple z 82 modřínových latí, stojící v polích u obce Přibraz v jižních Čechách. Kapli navrhl architekt Petr Neřold (se spolupracovníky Janem Čeledou a Vojtěchem Ertlem), postavili žáci Gymnázia Jana Keplera, mezi nimi syn architekta, v rámci kurzu Estetická výchova. I tahle školní práce může být v užším výběru nejlepších českých staveb. Dvaatřicet nominovaných bude vyhlášeno v pondělí 12. června v Kulturní zóně Pragovka, nominační večer bude zároveň večírek přístupný všem.

SERVIS

Téma: Česká komora architektů
12.6.2017 Pražský deník Strana 14 Servis

Festival

Město pro život

Co mají společného Vídeň, Kodaň, Berlín, Stockholm, Toronto, Amsterdam nebo Hamburk? Pravidelně se umísťují v žebříčcích, které na základě různých kritérií hodnotí města, v nichž se dobře žije. V rámci diskuse s předními evropskými architekty si položíme otázku Jakou roli v celém procesu hrají např. kvalita veřejného prostoru, respekt k historickému prostředí, pozice městského architekta, vůle politické reprezentace či aktivní občané? Do diskuse se zapojí zástupci mezinárodní poroty České ceny za architekturu 2017, kteří mají zkušenosti s utvářením společensky významných lokalit po celém světě. Představí svoji filozofii a přístup k utváření města a pokusí se definovat koncept tzv. ideálního města. Vstup je otevřený veřejnosti. Z důvodu omezené kapacity však pořadatelé prosí o registraci na mailu cena@cka.cz.

Vnitroblok Tusarova 791/31, Praha 7 12. 6., 16.00 – 18.00

Výstava Gott, My Life Retrospektivní výstavní show vypráví pozoruhodný příběh nejslavnějšího zpěváka a ikony české populární hudby Karla Gotta. Vedle toho sleduje změny ve společensko– kulturních konstelacích, se kterými se musel vyrovnávat více než půl století. Hvězdnou dráhou Karla Gotta vás provedou stovky předmětů ze zpěvákovy osobního archivu i z kolekcí. Galerie na vodě Rašínovo nábřeží, Praha 2 10. 6. – 30. 9.

Festival Arena 2017 První ročník nového festivalu zahájí česká premiéra Forman Brothers Wild West Show – Deadtown. Vedle toho uvidí návštěvníci rodinná představení. Festival nabídne i množství koncertů na souši i na lodi, tančírnu, dílny pro děti a především dostatek příležitostí k relaxaci v originálním prostoru na břehu řeky vytvořeném výtvarníky spojenými s poetikou a tvorbou Divadla Bratří Formanů. Smíchovská náplavka Praha 5 14.–18. 6.

Kino Kinoautomat: Člověk a jeho dům Film se vždy v určitém napínavém momentě zastaví, na jeviště před plátno vyjde moderátor a vyzve diváky, aby pomocí dvou tlačítek ve většinovém hlasování rozhodli, jak bude příběh dále pokračovat. Film je pojat jako situační komedie a jeho zápletka se točí okolo obyvatel jednoho činžovního domu, přičemž hlavní hrdina pan Novák, Miroslav Horníček, je pro publikum zároveň i průvodcem příběhu. Kino Světozor Vodičkova 791/41, Praha 1 15. 6., od 20.30 hodin

Tanec Latino a Movie Dance Vyzkoušejte lekci Latino a Movie Dance s profesionálním tanečníkem a instruktorem Vojtou Lackem. Choreografie jsou jak pro začínající, tak i pokročilé tanečníky. Uslyšíte písničky, které běžně hrají v rádiích i známé filmové melodie, u kterých si nejen zatancíte, ale i zazpíváte. Vstup na akci je zcela zdarma, stačí se jen zaregistrovat online. Žluté lázně Podolské nábřeží 3/1184, Praha 4 13. 6., od 18 hodin Pro rodiny Rodinné Kampování Vyrazte s celou rodinou na Kampu za dobrodružstvím. Tématem bude indiánská stezka, na jejímž konci bude děti čekat sladká odměna. Pro rodiče budou připraveny deky k zapůjčení, buřty k opékání a bude jim hrát pohodová kapela. U Sovových mlýnů, Praha 1 15. 6., od 15 hodin

Fotografie Provokatéři Multižánrové Czech Photo Centre představí hned tři fotografy, kteří jsou uznáváni jak u nás, tak i ve světě díky své provokativní tvorbě. Ústředním motivem Tarase Kuščynského, Jana Saudka a Antonína Tesaře bude téma ženy. Výstava Provokatéři tak zachycuje snímky tří generací moderní české fotografie. Seydlerova 4, Praha 5 14. 6. – 8. 8. Trh Blešák na Plechárně Přineste svoje staré věci, třeba někomu udělají radost. Sami můžete najít spoustu pokladů. Tématem letního blešáku je recyklace plastů. Naučíte se, jak ze starých triček udělat fungl nové tašky, nebo jak z vypitých plastových lahví vytvořit květináče. Bude se grilovat a čeká na vás také dobrá hudba. Bryksova 1002, Praha 14 14. 6., od 16 hodin

Cvičení Jóga na Štvanici Zajděte po práci na dynamickou jógu, při které se dokonce i zapotíte. Na akci se stačí zaregistrovat, cvičit se bude zadarmo. Lekci povede Andy Pavelcová, autorka blogu Fit & Fabulous. Druhou lektorkou je Tereška Korcová, učitelka astanga vinyasa jógy, která své znalosti čerpala přímo v Indii. Ostrov Štvanice, Praha 7 13. 6., od 18 hodin Pohádka Hudba a pohádka Výstava zavede malé i velké návštěvníky do kouzelného světa, kde se setkají se svými oblíbenými pohádkovými hrdiny. Prostřednictvím pohádkových knížek z 19. a 20. století, loutek, hudebních rukopisů a tisků uvidíte, jak české pohádky inspirovaly hudební skladatele, malíře, knižní ilustrátory, loutkaře i filmové umělce. České muzeum hudby Karmelitská 2/4, Praha 1, až do 31. 3. 2018

Dům na jedné noze i létající. Česká cena za architekturu vybírá ze 42 nominací

Téma: Česká komora architektů
13.6.2017 ct24.cz Strana 0 Kultura
benediktovaj

Novostavba v Jihomoravském kraji, která vznikla na soukromou zakázku – typický zástupce současné kvalitní architektury, plyne z nominací České ceny za architekturu 2017. Do druhého ročníku soutěže, vyhlašované Českou komorou architektů, se přihlásilo téměř 250 realizací. Do užšího výběru se jich dostalo 42, vítěze z nich mezinárodní porota vybere na podzim.

Do soutěže bylo možné přihlásit díla realizovaná v letech 2012 až 2016, z nominovaných staveb ale byla převážná většina dokončena v posledních dvou letech. Zatímco v loňském ročníku se sešel velký počet zdařilých rekonstrukcí, v tom letošním se ve 33 případech, tedy v naprosté většině, jedná o novostavby, velká část z nich vznikla na zadání soukromníků.

„V Česku je mnoho soukromých zakázek, které se obracejí k architektuře. Znamená to, že je tu velký zájem ze strany soukromých klientů, aby jejich domy byly architektonicky kvalitní. V trendech mi tu chybí více

urbanistických, městských projektů. V české architektuře nejsou tolik důležité. Zajímalo by mě, proč tomu tak je. Architekti ale čím dál více uplatňují princip udržitelnosti. Sice ještě ne tak často, ale mění se to k lepšímu.“

Z typů realizací se v nominacích nejčastěji objevují rodinné domy (ve výběru jich je osm), následují výstavní a vzdělávací projekty, například vzducholoď Gulliver kotvící na střeše pražského Centra DOX, jejímž autorem je Huť architektury Martina Rajniše, nebo projekt Vnímání v Českých Budějovicích. V něm architekt Jan Šépka propojil barokní kašnu na náměstí s místním Domem umění.

Do nominací byl vybrán také jeho dům v sadu (nebo dům na muří nožce), netypický rodinný domek nad údolím pražské říčky Rokytky. Je jednou z tuzemských staveb, které byly nominovány také na evropské ocenění za architekturu (Cenu Miese van der Rohe nakonec získal nizozemský projekt kolektivního bydlení). Navíc, stejně jako Šépka, ještě dalších šest ateliérů je ve výběru české ceny zastoupeno hned dvěma realizacemi.

V nominacích se objevují také čtyři dopravní stavby, mimo jiné lávka v Hradci Králové (baum & baroš ARCHITEKTI) nebo terminál Gagarin v Telči (ARCHOO). Z velkých investic si pozornost poroty vysloužila rekonstrukce areálu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity (Pelčák a partner architekti) nebo Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky v Praze (PETR FRANTA architekti & ASSOC).

Do výběru se dostal třeba i lesní pomník horolezce Achima Šipla v Jizerských horách (RH faktor) anebo Létající černý dům, chatička zavěšená pod klenbou mostu ve vojenském prostoru na Pardubicku od H3T architekti. To nejlepší z architektury na výstavě

Finalisté a držitel České ceny za architekturu 2017 budou oznámeni 27. listopadu v pražském prostoru pro nové umění Jatka78. Nominované stavby si pohromadě může veřejnost prohlédnout na výstavě, která začne v pražské Galerii Jaroslava Fragnera den poté. Potrvá do ledna následujícího roku, poté se přesune do brněnské Galerie Architektury. A i letos se uskuteční ozvěny nominací – večer Architekti na jedné lodi se koná 27. června v (A)void Floating Gallery na Rašínově nábřeží.

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/2150142-dum-na-jedne-noze-i-letajici-ceska-cena-za-architekturu-vybira-ze-42-nominaci>

V prestižním výběru mezinárodní poroty České ceny za architekturu dominuje jižní Morava

Téma: Česká komora architektů
13.6.2017 life.ihned.cz Strana 0
tw

Nejčastějším tématem letošních nominací jsou rodinné domy, kterých ve výčtu naleznete osm. Následují výstavní projekty či stavby spadající do oblasti vzdělávání.

Jednoznačnou hvězdou letošního ročníku je Jihomoravský kraj, který je v nominacích zastoupen 10 realizacemi. Polovina nominací byla postavena z veřejných finančních prostředků, jen tři z nich formou architektonické soutěže.

Včera byl v kulturní zóně Pragovka v Praze-Vysočanech oznámen užší okruh architektonických děl, která budou bojovat o Českou cenu za architekturu, do níž architekti na jaře přihlásili téměř 250 realizací. Sedmičlenná mezinárodní odborná porota pod vedením Holanďanky Marianne Loofové do užšího výběru nominovala 42 děl, ze kterých na konci listopadu 2017 vzejde zhruba deset finalistů a držitel České ceny za architekturu.

Do druhého ročníku soutěžní přehlídky bylo možné přihlásit díla realizovaná v letech 2012–2016, z nominovaných staveb jich však byla převážná většina dokončena během posledních dvou let (22 nominací bylo dokončeno v roce 2016 a pět v roce 2015).

Včera byl v kulturní zóně Pragovka v Praze-Vysočanech oznámen užší okruh architektonických děl, která budou bojovat o Českou cenu za architekturu, do níž architekti na jaře přihlásili téměř 250 realizací. Sedmičlenná mezinárodní odborná porota pod vedením Holanďanky Marianne Loofové do užšího výběru

nominovala 42 děl, ze kterých na konci listopadu 2017 vzejde zhruba deset finalistů a držitel České ceny za architekturu.

Nejčastějším tématem letošních nominací jsou jednoznačně rodinné domy, kterých ve výčtu naleznete osm. Následují výstavní projekty (například Vnímání od Jana Šěpky v Českých Budějovicích či vzducholod' Gulliver, kotvíci na střeše holešovického Centra současného umění DOX, jejímž autorem je Huť architektury Martina Rajniše) či stavby spadající do oblasti vzdělávání. V nominacích se objevují také čtyři dopravní stavby: lávka v Hradci Králové (baum & baroš architekti), Komenského most v Jaroměři (baum & baroš architekti a Excon), parkovací dům v Brně (Architekti Hruša & spol. a Ateliér Brno) či terminál Gagarin v Telči (Archoo).

Prací, jež se zaměřují na veřejný prostor, je letos poskromnu: revitalizace středu obce Bílovice nad Svitavou (P.P. Architects), Léto pod viaduktem (CCEA MOBA) či už zmíněná konstrukce zakrývající Samsonovu kašnu v Českých Budějovicích. Mezi velkými investicemi, jako jsou například Filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně (Pelčák a partner architekti) či Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT v Praze (Petr Franta architekti & Assoc.), najdeme i zcela drobné věci, jakými jsou Létající černý dům (H3T architekti) či pomník Archima Šipla na Liberecku (RH faktor).

Hvězdou letošního ročníku ceny je Jihomoravský kraj, který je v nominacích zastoupen 10 realizacemi. Přímo z Brna pak pochází polovina těchto nominací, další jsou rozprostřené v menších sídlech, což opět dokazuje, že kvalitní architektura není záležitostí pouze velkých měst. O druhou příčku v rámci regionů se dělí Praha a Středočeský kraj (po osmi nominacích). S velkým odstupem (po čtyřech nominacích) následuje Jihočeský kraj, tři nominace patří Plzeňskému kraji, po dvou nominacích mají Liberecký, Královéhradecký a Pardubický kraj, jedna nominace spadá pod Vysočinu, dále Moravskoslezský a Zlínský kraj. Tři kraje budou v boji o letošní Českou cenu za architekturu bez zastoupení (Karlovarský, Olomoucký a Ústecký).

Polovina nominací byla postavena z veřejných finančních prostředků, tři z nich byly realizovány formou architektonické soutěže, kterou pořádající Česká komora architektů dlouhodobě prosazuje jako nejkvalitnější a nejtransparentnější způsob zadávání veřejných zakázek.

Mezi autory nominovaných staveb jsou jak etablované ateliéry, tak mladí a veřejnosti nepřiliš známí tvůrci. Vysokou úroveň českých nominací na prestižní Mies van der Rohe Award – Evropskou cenu za současnou architekturu potvrzuje skutečnost, že všechny realizace, jež se do České ceny za architekturu 2017 přihlásily a jež byly v minulosti na cenu EU nominovány, se umístily v hledáčku mezinárodní poroty. Jsou jimi chata u Máchova jezera (FAM Architekti), Archeologická základna Mikulčice (Pelčák a partner architekti), Archeopark Pavlov (Architektonická kancelář Radko Květ), Dům v sadu v Praze-Kyjích (Šěpka architekti) a Komunitní centrum Máj v Českých Budějovicích (SLLA Architects).

Kteří architekti budou natolik úspěšní, že se dostanou mezi finalisty, bude jasné 27. listopadu na slavnostním galavečeru v Místě pro nové umění–Jatka 78 v Praze. Na akci budou rovněž vyhlášeny výsledky ocenění za výjimečný počin a mimořádné ceny. Seznam nominovaných staveb naleznete na webu www.ceskacenaarchitekturu.

<http://life.ihned.cz/atelier/c1-65765580-v-prestiznim-vyberu-mezinarodni-poroty-ceske-ceny-za-architekturu-dominuje-jizni-morava>

Foto: Mosty, lávky i dům na muří nožce. To jsou nominace na Českou cenu za architekturu

Téma: Česká komora architektů

13.6.2017 magazin.aktualne.cz Strana 0 Bydlení
Bydlení

Českou cenu za architekturu má šanci získat 42 projektů realizovaných v posledních pěti letech. Sedmičlenná mezinárodní odborná porota druhého ročníku České

Sedmičlenná mezinárodní odborná porota druhého ročníku České ceny za architekturu do užšího výběru nominovala 42 projektů, z nichž na konci listopadu 2017 vzejde zhruba deset finalistů a držitel České ceny za architekturu.

Do soutěžní přehlídky bylo možné přihlásit díla realizovaná v letech 2012-2016, z nominovaných staveb jich však byla převážná většina dokončena v období posledních dvou let (22 nominací bylo dokončeno v roce 2016 a pět v roce 2015).

Nejčastějším tématem letošních nominací jsou jednoznačně rodinné domy. Následují výstavní projekty (například Vnímání od Jana Šépky v Českých Budějovicích či vzducholoď Gulliver kotvící na střeše holešovického Centra současného umění DOX, jejímž autorem je Huť architektury Martina Rajniše) či stavby spadající do oblasti vzdělávání.

V nominacích jsou zastoupeny čtyři dopravní stavby a nejméně pak projekty, které se zaměřují na veřejný prostor. A kromě velkých investic, jako je například budova Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně nebo Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT v Praze, jsou mezi nominovanými i menší projekty, jako je například Létající černý dům či pomník Archima Šipla na Liberecku.

V letošním výběru převažují novostavby, ze 42 nominací se o novostavby jedná ve 33 případech.

Jednoznačnou hvězdou letošního ročníku je Jihomoravský kraj, který je v nominacích zastoupen 10 realizacemi. Přímo z Brna pak pochází polovina těchto nominací, další jsou rozprostřené v menších sídlech, což opět dokazuje, že kvalitní architektura není záležitostí pouze velkých měst.

O druhou příčku v rámci regionů se dělí Praha a Středočeský kraj (po osmi nominacích). Svého zástupce v nominacích mají opět středočeské dvoutisícové Líbeznice, o kterých je v souvislosti s kvalitní architekturou slyšet čím dál tím více. Reprezentovat je bude novodobá sokolovna od Atelieru M1 architekti.

Hned sedm ateliérů je v nominacích zastoupeno dvěma realizacemi. Pražské studio D3A je nominováno za rodinný dům na Zeleném Pruhu a dostavbu administrativní budovy Palác Křížík 2.

Loňský finalista soutěžní přehlídky Atelier M1 Architekti se porotu pokusí zaujmout již zmíněným Dřevákem a rekonstrukcí Jezuitské koleje v Kutné Hoře. Studio Pelčák a partner se představí díky zmiňovaným Mikulčicím a Filozofické fakultě v Brně, dvojice Zábran-Nová pak porotce upoutala administrativní budovou firmy Brusivo a řadovými domy ve Zručí.

Architekt Jan Šepka boduje s projektem Vnímání a s domkem na "muří nožce" umístěným v sadu. Šafer Hájek architekti porotu upoutali základní školou v Dobřichovicích a Společenským centrem Breda & Weinstein v Opavě.

Kteří architekti budou natolik úspěšní, že se dostanou mezi finalisty, bude jasné 27. listopadu 2017 na slavnostním galavečeru v Místě pro nové umění-Jatka 78 v Praze.

<https://magazin.aktualne.cz/bydleni/nominace-na-ceskou-cenu-za-architekturu-2017/r~f12170d64f5e11e78f16002590604f2e/>

Cena pro architektky má 42 nominací, dominují novostavby

Téma: Česká komora architektů
13.6.2017 tyden.cz Strana 0 Umění
ČTK

Do druhého ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo o polovinu méně projektů než v úvodním roce. Soutěžit přitom mohou stejně jako loni stavby vzniklé za uplynulých pět let. Druhému ročníku dominují novostavby na úkor rekonstrukcí, zatímco loni soutěžilo a oceněno bylo rekonstrukcí velké množství.

Do druhého ročníku České ceny za architekturu se přihlásilo o polovinu méně projektů než v úvodním roce. Soutěžit přitom mohou stejně jako loni stavby vzniklé za uplynulých pět let. Druhému ročníku dominují novostavby na úkor rekonstrukcí, zatímco loni soutěžilo a oceněno bylo rekonstrukcí velké množství. Letošní

hvězdou je podle mezinárodní poroty Jihomoravský kraj, který je v nominacích zastoupen desetkrát. Celkem 42 nominací pořadatelé vyhlásili v kulturní zóně Pragovka v pražských Vysočanech. V listopadu z nich vzejde desítky finalistů a jeden hlavní vítěz.

Mezi autory nominovaných staveb jsou jak etablované ateliéry, tak mladí a veřejnosti nepřiliš známí tvůrci. Sedm ateliérů je v nominacích zastoupeno dvakrát, třeba ateliér D3A, studio Baum & Baroš architekti, které je autorem dvou nominovaných mostních staveb, loňský finalista Atelier M1 Architekti, studio Pelčák a partner či architekt Jan Šépka.

Do soutěže letos architekti přihlásili téměř 250 svých počínů. Nejčastějším tématem nominací jsou rodinné domy, kterých je v užším výběru osm. Následují výstavní projekty, například Vnímání od Jana Šépky v Českých Budějovicích či vzducholod' Gulliver na střeše holešovického centra DOX, jejímž autorem je Huť architektury Martina Rajniše, či stavby z oblasti vzdělávání. V nominacích se objevují také čtyři dopravní stavby: lávka v Hradci Králové, Komenského most v Jaroměři, parkovací dům v Brně a terminál Gagarin v Telči.

Jen málo bylo mezi přihlášenými prací, které se zaměřují na veřejný prostor. Bylo mezi nimi zmíněné Vnímání, konstrukce zakrývající kašnu v Českých Budějovicích u příležitosti výstavy Jana Šépky v Domě umění; co do denního počtu návštěvníků byla instalace nejnavštěvovanější výstavou loňského roku. Za 24 dní jí prošlo 36 000 návštěvníků, 1500 denně.

V lese poblíž Bílého potoka na Liberecku, kde náhle zemřel Achim Šipl, tamní rodák, horolezec a znalec Jizerských hor, vytvořil Rudolf Hůlka jeho pomníček. Má podobu čtyřmetrového kamenného bloku sloužícího jako lávka přes potok, kde na Šipla upomíná zlatý nápis na jeho boku. Hůlkova intervence do přírody je nenápadná a ukazuje, jak tento typ architektury také může vypadat.

Ze 42 nominací je 33 novostaveb. Podle pořadatelů to může vypovídat o oživení stavebního trhu. Velká část zakázek pochází ze soukromého sektoru, jde hlavně o rodinné domy a bytové a administrativní objekty. Polovina nominací byla postavena z veřejných peněz, jen tři z nich vznikly formou architektonické soutěže.

http://www.tyden.cz/rubriky/kultura/umeni/cena-pro-architekty-ma-42-nominaci-dominuji-novostavby_434021.html

Karlovo náměstí dostane novou podobu. Vzejde ze soutěže

**Téma: Česká komora architektů
14.6.2017 euro.cz Strana 0 Zprávy**

Praha začne hledat projektanta pro úpravy památkově chráněného parku na Karlově náměstí. Vyzkouší speciální formu architektonické soutěže, kdy jde o interaktivní spolupráci města s architekty. Předpokládaná hodnota zakázky je 22,5 milionu korun. Celkově bude obnova parku na Karlově náměstí stát mezi 200 a 300 miliony korun.

Soutěž připraví Institutu plánování a rozvoje Prahy (IPR Praha). Potrvá zhruba devět měsíců, vítěz by tak mohl být vybrán za necelý rok. „Neumíme to teď říct přesně, protože se až v průběhu soutěžního dialogu ukáže, co všechno tam bude,“ uvedla radní pro infrastrukturu Jana Plamínková (STAN/Trojkoalice).

Architekti se budou podle IPR Praha zabývat například i potenciálním umístěním výjezdů z podzemních garáží, o kterých se dlouho uvažuje, a řešením jejich venkovního vzhledu. Kromě revitalizace parku budou řešit i vzhled přilehlých ulic.

Soutěž začalo město připravovat na počátku tohoto roku. „Příprava výběrového řízení byla poměrně dlouhá, a to proto, že jsme zvolili neobvyklou formu soutěžního dialogu,“ dodala Plamínková.

Soutěžní dialog znamená, že účastníci výběrového řízení i další zainteresované organizace budou mít možnost se prostřednictvím průběžných jednání podílet podobě projektu. Podle IPR Praha jde o nejvhodnější formu výběru pro projekty, které se týkají velkého množství vlastníků a institucí, protože umožňuje najít kompromis

vyhovující všem stranám. Součástí soutěže budou také tři workshopy, kde budou mít účastníci možnost představit svoji dosavadní práci ve společné diskusi.

„Pokusů o revitalizaci Karlova náměstí proběhlo již několik - například architektonická soutěž v roce 2008. Zatím se ovšem nepodařilo nic dotáhnout do konce, protože se jednotlivé instituce neshodly na tom, jaká by budoucnost náměstí měla být. Ukázalo se, že k revitalizaci náměstí je třeba přistupovat jinak,“ uvedl ředitel IPR Praha Ondřej Boháč.

Spory ohledně obnovy panují mezi Prahou 2 a Národním památkovým ústavem (NPÚ). Zatímco městská část by dala přednost tomu náměstí vydláždít, památkáři z NPÚ trvají na zachování stávající podoby parku, který navrhl zahradní architekt František Josef Thomayer v 19. století.

Náměstí bylo částečně upraveno už v předchozích letech. Šlo o loňskou rekonstrukci tramvajové tratě a přilehlých chodníků. Navázala na ni oprava křižovatek a přechodů. Podle studie úprav parku IPR Praha by měly zmizet blátivé vyšlapané pěšinky, které nahradí lépe koncipovaná síť chodníků, přibude místo pro posezení a třeba pro pořádání pikniků nebo farmářských trhů.

Naposledy se park upravoval v roce 1998, a to u Novoměstské radnice. Proti rozsáhlému kácení stromů tehdy protestovali ekologové i obyvatelé Prahy 2. V roce 2008 uspořádala radnice architektonickou soutěž, v níž vybrala vítězný návrh, proti kterému se ale postavili památkáři. O dva roky později podepsali zástupci radnice a magistrátu memorandum, v němž se zavázali ke společnému postupu ohledně obnovy náměstí.

Karlovo náměstí, dříve zvané Dobytčí trh, je největší v Praze. Měří na délku 510 metrů a na šířku 130 metrů. Celková plocha je přes 80 550 metrů čtverečních. Ve středu náměstí stála od roku 1300 kruhová kaple Božího těla, ve které byly vystavovány říšské korunovační klenoty, zbořena byla roku 1791.

Dále čtete:

<http://www.euro.cz/praha/karlovo-namesti-dostane-novou-podobu-vzejde-ze-souteze-1354050>

Dostanou lávky cenu za architekturu?

Téma: Česká komora architektů

14.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 13 Kraj Hradecký
(zá)

Hradec Králové

Dvě ocelové lávky od studia Baum & Baroš Architekti budou Královéhradecký kraj reprezentovat mezi díly, která dostanou Českou cenu za architekturu. Na jaře se přihlásilo skoro 250 projektů, do užšího finále sedmičlenná porota vybrala 42 realizací, mezi nimi i Komenského most v Jaroměři a lávku přes Orlici v Hradci Králové. Vítěze vyhlásí 27. listopadu na slavnostním galavečeru v Místě pro nové umění – Jatka 78 v Praze. Do soutěže bylo možné přihlásit díla realizovaná v letech 2012 až 2016.

O cenu bude usilovat i pieta

Téma: Česká komora architektů

14.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 14 Kraj Liberecký
(sol)

Liberecký kraj

O Českou cenu za architekturu 2017 bude letos usilovat i pomník lese poblíž Bílého Potoka. Právě tam totiž před lety náhle zemřel horolezec, rodák, znalec a patriot Jizerských hor Achim Šipl. Pomníček, jehož autorem je Rudolf Hůlka, má podobu čtyřmetrového kamenného bloku, který slouží jako lávka přes potok. Na jeho boku se pak skví zlatý nápis, který Šipla a místo jeho skonu všem turistům připomíná.

Nominacím na architektonické ceny vévodí jižní Morava

Téma: Česká komora architektů

14.6.2017 Mladá fronta DNES Strana 15 Brno a jižní Morava

(sol)

JIŽNÍ MORAVA Téměř 250 staveb přihlásili architekti do druhého ročníku České ceny za architekturu. Z nich teď porota vybrala 42 prací, které budou usilovat o listopadové finále. Jednoznačnou hvězdou letošního ročníku ceny je Jihomoravský kraj, který je v seznamu zastoupen deseti realizacemi. „Přímo z Brna pak pochází polovina, další jsou rozprostřené v menších sídlech, což dokazuje, že kvalitní architektura není záležitostí pouze velkých měst,“ řekla mluvčí České komory architektů Zuzana Hošková.

V nominacích se objevuje například loni dokončený parkovací dům v ulici Panenská v Brně od Architektů Hruša & spol. a Ateliéru Brno. Práci, které se zaměřují na veřejný prostor, je letos poskrovnu. Patří k nim třeba obnova středu obce Bílovice nad Svitavou od P. P. Architects. Mezi velkými investicemi je Filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně, na jejíž přestavbě mají podíl Pelčák a partner architekti. Mezi autory nominovaných staveb jsou jak etablované ateliéry, tak nepříliš známí tvůrci.

Architektura v Líbeznicích opět boduje

Téma: Česká komora architektů

14.6.2017 Boleslavský deník Strana 5 Region

(aka)

Střední Čechy – Tři veřejné architektonické realizace, které stojí na území Středočeského kraje, se budou na podzim ucházet o prestižní Českou cenu za architekturu.

Jde o základní školu v Dobřichovicích, rekonstrukci Jezuitské koleje v Kutné Hoře a sokolovnu v Líbeznicích. V boji o nejlepší stavbu realizovanou v letech 2012–2016 se utkají s dalšími 39 projekty, které vybrala do užšího výběru sedmičlenná mezinárodní porota. V letošním ročníku bodoval především Jihočeský kraj s deseti projekty, dále Brno a Praha. Velkou šanci mají ze středočeských zástupců opět dvoutisícové Líbeznice v okrese Praha-východ, o nichž je v souvislosti s dobrou architekturou v posledních letech slyšet stále více. V loňském ročníku v soutěži bodovaly se základní školou a stavbou nazvanou Tři věže, která zahrnuje kostel, obecní úřad a radnici. Od stejného studia – Ateliéru M1 architekti – pochází i letos nominovaná dřevěná sokolovna.

Předělané Repre nesmí křičet

Téma: Česká komora architektů

15.6.2017 Mostecký deník Strana 1 Titulní strana

MARTIN VOKURKA

Kulturní dům v Mostě má po drahé přestavbě vypadat zvenčí skoro jako teď. Vyplyvá to z dokumentace, kterou má Deník k dispozici.

Most – Projekt na rekonstrukci Repre má být střízlivý a má respektovat hodnotu současné budovy. Zkrátka žádná divočina.

„Použití výrazných nových materiálových struktur, plastického reliéfu, či výrazných různobarevných ploch na fasádách není doporučeno,“ píše se v zadání městské zakázky na projektovou dokumentaci.

Barevné a materiálové řešení fasád bude vycházet z původního návrhu, tedy z kombinace bílého kamenného obkladu a prosklených ploch. Novou větší přístavbou bude zřejmě jen další vstup do budovy ve tvaru prosklené krychle. „Veškeré navržené úpravy musejí minimálně zachovávat nebo zvyšovat architektonickou hodnotu stavby,“ uvádí se dále v zadání zakázky.

Hlavní změny se odehrají uvnitř Repre. Městská knihovna se umístí do třípodlažní haly, kde je nyní hlavní schodiště, a zabere i dnešní kinosál. Uvolněné přízemí má sloužit jako kulturně-vzdělávací centrum s prostory pro výstavy, klubové akce a besedy.

V hale zřídí i výtah, protože hlavní část knihovny bude v 1. patře. Ve druhém najdete oddělení multimédií a učebnu. V kouli na střeše zůstane planetárium.

Knihovna bude chodbami propojena s restaurací v přízemí a s nově navrženým kinosálem ve 2. patře. Projektant má vytvořit esteticky hodnotnou knihovnu, přívětivou pro čtenáře a pohodlnou pro knihovníky. A co ještě bude nového?

Restaurace pro 200 hostů bude na stejném místě jako teď a naváže na ni letní předzahrádka s dětským koutkem. Restaurace se nově propojí s víceúčelovým sálem ve 2. patře, který umožní plesy, přednášky, vernisáže i koncerty. Kapacita bude 500 míst. Nový kinosál pojme 150 diváků.

Pro návštěvníky vznikne šatna i sociální zařízení.

Bezbariérový režim a vstup do nových sektorů zajistí dvě komunikační jádra se schodišti a výtahy. Změní se i provozní technologie. Projektant má prověřit možnost využití alternativních zdrojů energie. Podmínkou je, že případná novinka nesmí zhoršit vzhled budovy. U Repre se zruší staré vodní plochy. Město doporučuje „formu vodních trysek, umístěných ve zpevněné ploše bez vytváření trvalé vodní hladiny“.

Ještě není rozhodnuto, kdo bude Repre provozovat a co bude s opuštěnou budovou knihovny. „Nejraději bychom objekt nabídli k prodeji, nabízí se několik variant komu, ale zatím konkrétní záměr nemáme,“ řekl primátor Jan Paparega.

Už to začalo Radnice vyhlásila minulý týden zakázku na projektovou dokumentaci k rekonstrukci Repre. Stavba plánovaná na rok 2019 může stát stovky milionů korun a byla by největší městskou investicí. Většinu nákladů chce radnice hradit ze svého. Do Repre přestěhuje městskou knihovnu. Projektant bude mít na práci jeden rok. Otazníky Část pozemků pod Repre patří majiteli Prioru. Radní věří, že se tento problém podaří včas vyřešit. Překážkou, která může realizaci projektu oddálit či zastavit, mohou být také volby na podzim 2018. Nové zastupitelstvo nemusí uvolnit stovky milionů korun na rekonstrukci. Radnice také čelí kritice, že nevyhlásilo architektonickou soutěž.